

MUISTOJEN RIPARI

Leirivideo Isojoen seurakunnan
kesän 2012 rippileiristä

Mirjami Varpelaide
Opinnäytetyö, syksy 2012
Diakonia-ammattikorkeakoulu,
Diak Etelä, Kauniainen
Sosiaalialan koulutusohjelma
Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suun-
tautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) + kirkon
nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Varpelaide, Mirjami. Muistojen ripari. Leirivideo Isojoen seurakunnan kesän 2012 rippileiristä. Kauniainen syksy 2012, 58 s., 6 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Etelä Kauniainen. Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyöntekijän virkakelpoisuus.

Työn tavoitteena oli tuottaa yhdestä kesän 2012 rippileiristä leirivideo muistoksi rippileiriläisille ja isosille. Videon tarkoituksena oli tukea nuorten rippileirimuistojen, vahvistaa leirillä opittuja hengellisiä asioita ja rohkaista seurakuntayhteyteen sekä tuottaa laadukasta videomateriaalia. Video ei ole kooste koko rippikoulujasta vaan ainoastaan rippileiristä.

Muistojen ripari -produktion kirjallisessa osiossa olen käsitellyt aiheeseen liittyviä teemoja. Teemoina ovat rippikoulu, muistot ja median käyttö nuorisotyössä. Lisäksi olen käsitellyt production tekemiseen liittyvän teknisen osan sekä kuvannut työn toteutuksen.

Videoaineisto kerättiin Isojoen seurakunnan rippileirillä kesäkuussa 2012. Rippileirillä oli 29 leiriläistä, 13 isosta ja ohjaajia. Aineiston keräämiseen osallistuivat lisäksi isokset sekä leiriläiset. Kokonaisaineisto koostui 2644 kuvasta ja videosta, joista leirivideoon valittiin onnistuneimmat ja tarkoituksenmukaisimmat. Leirivideo tehtiin liittämällä kuvia, videoita, tekstiä ja musiikkia yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Videon juoni etenee keskiverto leiripäivän ohjelman mukaisesti. Video muokattiin kokonaisuudeksi kesä–lokakuun aikana ja sen kokonaispituus on 24 minuuttia.

Valmis video esitettiin leiriläisille syksyllä 2012 rippikoulun muisteluviikonloppuna Jatiksella, johon osallistui 16 leiriläistä sekä isokset ja ohjaajat. Videon esittämisen jälkeen siitä kerättiin palautetta erillisellä palautelomakkeella. Lomakkeen täyttivät sekä leiriläiset että isokset. Nuoret olivat innoissaan videosta ja saatu palaute oli poikkeuksetta myönteistä. Videon esittämisen jälkeen nuorilla oli mahdollisuus saada video myös itselleen.

Asiasanat: rippikoulu, video, muistot, media, produktio

ABSTRACT

Varpelaide, Mirjami

Memorable Confirmation Camp. A Video on the Isojoki Church Confirmation Camp 2012. 58 p., 6 appendices. Language: Finnish. Kauniainen, Autumn 2012.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this thesis was to make a video from the confirmation camp of summer 2012 in Isojoki. It was to serve as a memento for the campers and the counsellors. The purpose of the video is to help sustaining memories from the confirmation camp, and to remind of the spiritual matters learned in the camp. In addition, the goal is to encourage maintaining the relation to a local church, and to produce quality video material. The video focuses on the confirmation camp, rather than the entire confirmation school period.

This thesis is a product. The written part of Memorable Confirmation Camp consists of three themes. The themes are confirmation school, memories and use of media in youth work. In addition, the thesis contains a technical part and a description of the process.

The material was collected in the confirmation camp of Isojoki Lutheran church in June 2012. In addition to the author, the counsellors and the campers participated in the gathering of material. In total, the material consisted of 2644 pictures and videos, of which the most suitable and successful ones were included into the video. The video was composed by combining pictures, videos, text, and music into a consistent entity. The plot of the video follows the schedule of an average day in the camp. The video was composed of the materials between June and October 2012. The total length of the video is 24 minutes.

The final version of the video was presented in Fall 2012 in the weekend camp called Jatkis that was dedicated to remembering the confirmation camp. After the presentation, I collected feedback with a separate feedback form. The forms were filled by both the counsellors and the campers. The youth were excited and the feedback was uniformly positive. After the presentation the youth had a possibility to get the video for themselves.

Keywords: confirmation camp, video, memories, media, production.

SISÄLTÖ

1	SINÄ KESÄNÄ OLTII RIPPILÄIRILLÄ.....	6
2	TYÖN LÄHTÖKOHDAT	8
2.1	Työn tavoitteet	8
2.2	Työelämätahto	9
3	RIPPIKOULU	11
3.1	Rippikoulun tavoitteet ja niiden huomioiminen opinnäytetyössä	13
3.2	Rippikouluikäinen nuori.....	15
3.3	Isojoen seurakunnan rippikoulu	17
4	MUISTOT.....	20
4.1	Miten muistot syntyvät ja säilyvät?.....	20
4.2	Rippikoulumuistoja.....	21
5	MEDIA	25
5.1	Nettisukupolvi	26
5.2	Media kristillisessä nuorisotyössä	27
6	TEKNINEN OSA	30
6.1	Kuvausvälineistö	30
6.2	Editointiohjelmat	31
6.3	Musiikki	32
6.3.1	Teosto	33
6.3.2	Gramex	34
7	TYÖN TOTEUTUS	35
7.1	Aineiston keruu	35
7.2	Editointi	36
7.3	Haasteet ja ongelmat	38
7.4	Työn esittely ja palaute	40

LIITTEET:

Liite 1 Kysely rippileirikokemuksista

Liite 2 Rippileirin päiväohjelma

Liite 3 Valokuvien käyttö lupa, rippileiriläinen

Liite 4 Valokuvien käyttö lupa, rippikoululaisen vanhempi

Liite 5 Valokuvien käyttö lupa, isonen/työntekijä

Liite 6 Palaute leirivideosta

1 SINÄ KESÄNÄ OLTII RIPPILÄIRILLÄ

Yhdeksän vuotta sitten, 15.6.2003 juhlimme konfirmaatiopäivääni kotikirkossamme. Päivä oli aurinkoinen, vaikkamme välttyneet sateeltakaan. Syli oli täynnä ruusuja ja mieli onnellinen. Konfirmaatiota edeltävät kaksi viikkoa olimme viettäneet seurakuntamme leirikeskuksessa rippiläirillä. Yli 40 leiriläistä, isokset ja ohjaajat olivat ahtautuneina tuohon melko pieneen leirikeskukseen. Kaksi viikkoa oli yllättävän pitkä aika olla poissa kotoa. Olin kuitenkin odottanut tuota leiriä enemmän kuin mitään. Tiesin, että leiristä tulisi hieno kokemus, saisin sieltä itselleni paljon muistoja ja voisin oppia lisää Jumalasta.

Yhdeksän vuoden jälkeen muistan yhden iltahartauden, joka kosketti minua, öiset keskusteluhetket huonetovereiden kanssa ja joitakin yksittäisiä hetkiä leirin arjesta. Usein olen pysähtynyt miettimään, mitä teimme leirin iltaohjelmissa tai mitä pappi puhui oppitunneilla? Rukoilimmeko joskus leirillä? Mitä tapahtui saunojen aikana, kun oli vapaa-aikaa? Suurin osa muistoista on haalistunut tai kadonnut mielestä kokonaan. Aika ajoin yritämme kavereiden kanssa palata vähissä muistoissamme tuohon leirijaksoon, hyvään tunnelmaan ja ajatukseen, että kunpa vielä joskus voisimme päästä leirille takaisin ja muistaa paremmin mitä siellä tapahtui. Kunpa voisin nähdä itseni 15-vuotiaana keskellä leirielämää kavereiden kanssa. Muutamat filmikameralla otetut hatarat kuvat eivät palauta muistoja elävästi mieleen.

Rippiläireillä on edelleen evankelis-luterilaisessa kirkossa vahva ja tärkeä asema, vaikkakin kirkon asema yhteiskunnassamme on heikentynyt. Ei ole yhden tekevää minkälaisia kokemuksia rippiläiläiset ovat vuonna 2012 leiriltään saaneet. Ne vaikuttavat edelleen vuosien ja vuosikymmenten päästä, kun tämän päivän nuoret ovat vanhempia ja miettivät omien lastensa lähettämistä rippiläirille. Lisäksi rippiläiri on merkittävässä roolissa suhteessa kirkon jäsenmäärään. Takaamalla nuorille merkittäviä, aitoja kokemuksia on todennäköisempää, että hyvät muistot pysyvät ja kantavat myöhemminkin.

Oma rippileirini vaikutti elämääni. Ehkä se on yksi syy miksi minusta on valmistumassa kirkon nuorisotyöntekijä ja opinnäytetyöni käsittelee rippileiriä ja muistoja. Voisiko opinnäytetyöni tarjota nuorille jotain sellaista, mitä en itse ole saanut ja olen jäänyt kaipaamaan? Voisiko tulevaisuudessa olla joukko nuoria, jotka kymmenenkin vuoden jälkeen muistavat leirin ohjelman ja erilaiset hetket? Näiden ajatusten myötä lähdin toteuttamaan produktiota Muistojen ripari.

Produktion tarkoituksena oli tuottaa kesän 2012 yhdestä rippileiristä leirivideo, joka jäisi leiriläisille muistoksi elämän ainutkertaisesta tapahtumasta; rippileiristä. Video kuvattiin kotiseurakuntani Isojoen seurakunnan rippileirillä kesäkuun alussa. Leirillä kuvattiin kuvia ja videoita kaikista tilanteista, joita rippileirin aikana tuli eteen. Video on kooste nimenomaan yhdestä rippileiristä, ei koko rippikouluajasta tai yleisesti kirkon rippikoulutyöstä. Kuvien ja videoiden lisäksi videolle lisättiin tekstiä ja musiikkia. Valmis leirivideo näytettiin leiriläisille ja isosille rippileirin muisteluviikonlopussa Jatkiksella syksyllä 2012. Samalla nuorilta kerättiin videosta palautetta. Produktiosta saatua palautetta ja sen mahdollisia vaikutuksia on pohdittu opinnäytetyön lopussa.

2 TYÖN LÄHTÖKOHDAT

Lähtiessäni miettimään opinnäytetyötä ja sen toteutusta ensimmäinen ajatukse-
ni ja tavoitteeni oli tehdä jotain sellaista, millä voisi vaikuttaa edes yhden ihmi-
sen elämään. En halunnut tehdä teoreettista tutkimusta, jonka käyttöarvo jäisi
mahdollisesti pieneksi. Mielessäni olivat esimerkiksi raamatturyhmämateriaali
sekä nuortenleiri. Vuosikurssistani kuitenkin useampi teki kyseisistä aiheista
opinnäytetyötä, joten jäin vielä miettimään muita mahdollisuuksia.

Joitakin vuosia sitten innostuin videoiden tekemisestä. Innostukseni syttyi, kun
veljeni esitteli minulle Windowsin ilmaisohjelman, jolla voi tehdä yksinkertaisia
videoita. Videot veivät minut nopeasti mukanaan ja videoita on valmistunut niin
seurakunnan käyttöön kuin omiin perhejuhliin. Rippikoulu ja erityisesti rippileirit
ovat puolestaan aina olleet lähellä sydäntäni ja vuosi toisensa jälkeen innostun
niistä uudelleen ja uudelleen. Rippileireillä olen ollut vuosien ajan isosena, iso-
stenisosena sekä nuoriso-ohjaajana. Näitä kahta itselleni tärkeää ajatusta pyöri-
tellessä syntyi idea niiden yhdistämisestä opinnäytetyössä. Saatuani ajatuksen
rippileirillä tehtävästä videosta en miettinytkään muita ideoita, ajatus leirivideos-
ta vei mennessään.

2.1 Työn tavoitteet

Produktion ensisijainen tavoite oli tuottaa rippileiriläisille hyviä muistoja omasta
rippikouluajasta. Muistoja, joihin voi palata vielä vuosienkin jälkeen. Jokaisen
rippikoululaisen muistot ovat erilaisia ja ne ovat syntyneet eri tilanteissa leirillä.
Tämän vuoksi oli tärkeää, että video sisältäisi mahdollisimman paljon erilaisia
kohtauksia leirin eri vaiheista. Kuvat luovat mahdollisuuden muistoille, videot
herättävät muistot uudelleen todellisiksi.

Toinen tavoitteeni oli hengellinen ulottuvuus. Rippileiri on aikaa, jolloin hengelli-
set asiat ovat pinnalla ja niitä pohditaan. Hengelliset asiat voivat koskettaa ja ne
halutaan ottaa osaksi omaa elämää. Leirin jälkeen normaali arki iskee vasten

kasvoja ja uskonasiat saattavat jäädä taka-alalle. Lyhyiden tuntikuvausten myötä nuorelle voi palata mieleen leirillä opetettuja asioita tai leirillä esillä olleet asiat alkavat uudestaan mietityttää. Tällöin nuoren on helpompi lähteä etsimään kysymyksiin vastauksia, kaivaa rippikoulukirja ja *Raamattu* esiin tai hakeutua mukaan seurakunnan toimintaan. Koko rippileiristä kertovaan videoon ei voinut mahduttaa kaikkien opetuksien ydinsisältöä, sillä materiaalia oli muutenkin paljon. Videon ei myöskään ollut tarkoitus olla opetuksen kertausvideo vaan asioiden pintaan nostattaja. Rippikoulussa opetettujen asioiden lisäksi hengellistä ulottuvuutta videolle toi taustalla soivan gospel-musiikin sanoma.

Kolmas, muttei suinkaan vähäisin tavoite oli tuottaa laadukasta ja hyvää videomateriaalia sekä kuvien että videoiden muodossa. Videoita kuvattiin leirillä nopeasti vaihtuvissa tilanteissa ja olosuhteissa. Kun jotain tapahtui, oli oltava paikalla, jotta tilanne olisi aito myös videolla. Jotta materiaalia pystyttiin tuottamaan mahdollisimman paljon, kuvausta hoitivat lisäksi myös isokset. Kukaan meistä ei ollut kuvaamisen ammattilainen, joten materiaalin laatu ei ollut täysin taattua. Vuosia videoita kuvanneena pelkäsin, että ongelmaksi saattaa tulla heiluva tai huonosti tarkentunut videokuva sekä esimerkiksi kuvaajan oma nauru videon taustalla. Nämä tilanteet olivat kuitenkin osa leiriä ja sitä myöten myös mahdollinen osa videota.

2.2 Työelämätaho

Työelämätahona toimi Isojoen seurakunta, joka on yksi Lapuan hiippakunnan 47 seurakunnasta. Hiippakunta on jaettu seitsemään rovastikuntaan, joista Isojoki kuuluu Kauhajoen rovastikuntaan. Jäseniä seurakunnassa on 2502. (Lapuan hiippakunnan tuomiokapituli 2012.) Rippikouluun tulevia, vuonna 1997 syntyneitä jäseniä seurakuntaan kuuluu 29. Työntekijöitä seurakunnassa on yhdeksän. (Seurakunnan työntekijä 2012.) Työelämätahon kanssa sovimme yhteistyöstä jo syksyllä 2011 ja kirjallinen sopimus allekirjoitettiin 24.2.2012. Valmis videomateriaali toimitettiin rippikoululaisille syksyllä 2012. Kirjallista sopimusta allekirjoittaessa oli tarkoitus, etten itse ole leirillä työntekijänä, ainoastaan kuvaajana. Huhtikuun alussa leirin rakenteeseen tuli kuitenkin muutoksia, joiden

jälkeen minua pyydettiin leirille nuoriso-ohjaajaksi. Muutoksen myötä roolini leirillä muuttui ja isosten rooli kuvaajina kasvoi merkittävästi.

Työelämätahoksi Isojoen seurakunta oli itselleni luonteva valinta. Olen paikkakunnalta kotoisin ja molemmat vanhempani ovat työskennelleet seurakunnan palveluksessa vuosia. Olen jo pienestä asti kasvanut seurakunnassa ja ollut mukana sen eri toiminnoissa. Erityisesti seurakunnan nuoriso- ja rippikoulutyö on tullut itselleni hyvin rakkaaksi vuosien saatossa. Seurakunnassa ei ole ollut nuoriso-ohjaajaa, joten nuorisotyö on ollut hyvin vähäistä ja satunnaista. Nuoriso-ohjaajan puuttuessa aloin jo nuorena ohjata erilaisia toimintoja varhaisnuorille ja nuorille, tärkeimpänä nuortenillat. Isoskoulutuksen myötä pääsin isoseksi rippileireille ja näin sisälle rippikoulun maailmaan. Myöhemmin olen itse kouluttanut seurakunnan isosia ja toiminut kesänuoriso-ohjaajana sekä ollut erittäin vahvasti mukana rippikoulujen järjestämisessä. Vuosien työn myötä seurakunta, sen toimitilat ja henkilökunta ovat tulleet erittäin tutuksi, joten tällaisen produkti-
on toteuttaminen seurakunnassa oli mahdollista.

3 RIPPIKOULU

Kirkko on aina opettanut niitä, jotka on kastettu ja jotka haluavat kasteelle. Varhaiskirkossa kasteopetus annettiin sekä ennen että jälkeen kasteen. Kasteopetuksen sisältö rakentui uskontunnustuksen ja Isä meidän -rukouksen pohjalle. Elämänkysymyksiä opetettiin aluksi rakkauden kaksoiskäskyyn pohjautuen. Myöhemmin rakkauden kaksoiskäskyä tulkitessa käytettiin apuna kymmentä käskyä. Vaikka kasteopetuksen painopisteet ovat vaihdelleet eri aikakausina, uskontunnustus, Isä meidän -rukous ja kymmenen käskyä ovat säilyttäneet keskeisen paikan myös nykyisessä rippikoulussa. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 5.)

Rippikoulu on edelleen yksi kirkkomme suurimmista aarteista (Sakasti 2012). Rippikoululla on Suomessa erittäin vahva asema osana 15-vuotiaiden nuorten elämää. Vuosittain pidetään yli 2300 rippikoulua ja rippikoululaisten määrä vaihtelee ikäluokkien mukaan. (Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa 2004, 31.) Vuonna 2010 15 vuotta täyttäviä rippikoululaisia oli 53 651. Samana vuonna rippikoulu tavoitti 15 vuotta täyttävistä 83,6 prosenttia. Kun mukaan lasetaan myöhemmällä iällä rippikoulunsa käyvät, rippikoulu tavoittaa 87,1 prosenttia suomalaisista. Suosituimpia ovat edelleen rippikoulut, joihin kuuluu leirijakso. (Sakasti 2012.) Rippikoulu kasteopetuksena on seurakunnan perustehtävän toteuttamista (Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa 2004, 31).

Lähetyskäskyn mukaisesti kristillisen opetuksen lähtökohtana on, että kasteessa tullaan Kristuksen opetuslapsiksi. Kasteen sakramentissa Jumala kutsuu jokaisen nimeltä omakseen, mikä merkitsee samalla kirkon jäsenyyttä. Kasteeseen pohjautuva hengellinen elämä on näin ollen Pyhän Hengen työtä alusta loppuun asti. Pyhä Henki jatkaa työtään ja herättää päivittäin uutta uskoa ja rakkautta kastetussa. Näin sekä kaste että usko ovat kokonaan Jumalan pelastavaa työtä. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 5.) Rippikoulun tehtävä on auttaa nuorta ymmärtämään sitä uskon todellisuutta, josta hän on kasteessa tullut osalliseksi. Rippikouluryhmä on koolla oleva seurakunta, joka kuulee Jumalan sanaa, elää sakramenteista, rukoilee ja viettää yhteistä jumalanpalvelusta. Näin

Jumala vahvistaa sitä uskoa ja rakkautta, jonka on jo kasteessa lahjoittanut. Jumala herättää kastetussa uskoa ja rakkautta sanansa kautta. Rippikoulussa Jumalan sana, joka on luonteeltaan vaikuttavaa sanaa, kohtaa nuoren monella eri tavalla. Raamattu on rukouksen ja jumalanpalveluksen lähtökohta. Se on samalla rippikoulun peruskirja. Rippikoulun opetuksen tarkoituksena on tuoda sana nuoren elämänpiiriin ymmärrettävällä tavalla. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 7.)

Seurakunnan on tarjottava kaikille nuorille mahdollisuus käydä rippikoulu (Kirkkojärjestys 1993). Rippikoulusuunnitelma 2001 antaa perusteet ja suuntaviivat rippikoulun paikalliselle suunnittelulle, toteutukselle, arvioinnille ja kehittämiselle (Rippikoulusuunnitelma 2001, 5). Rippikoulu toteutetaan vähintään puolen vuoden aikana ja sen aiheisiin liittyvää opiskelua on kokonaisuudessaan 80 tuntia. Rippikoulun toteutus on jaettu neljään eri jaksoon ja niille on määritelty yhtenäisyyden vuoksi tietyt tuntimäärät, jotka jakautuvat seuraavasti: seurakuntayhteys 8–16 h, aloitusjakso 6–12 h, perusjakso 44–56 h, päätösjakso ja konfirmaatioon valmistautuminen 4–10 h. Rippikouluun voi liittyä erilaisia tapahtumia, vierailuja ja retkiä. Useisiin rippikouluihin liittyy leirijakso, joka on yleensä noin viikon mittainen. (Suomen evankelisluterilainen kirkko 2012.)

Useimmat nuoret käyvät rippikoulunsa omassa kotiseurakunnassa. Sovittaessa rippikoulu on mahdollista käydä myös toisella paikkakunnalla. Rippikouluun voi hakea, vaikka ei kuuluisikaan kirkkoon. Rippikoulut ovat ensisijaisesti luterilaisten seurakuntien järjestämää toimintaa, mutta seurakunnat voivat järjestää rippikouluja yhteistyössä kristillisten järjestöjen kanssa. (Suomen evankelisluterilainen kirkko 2012.)

Rippikoulu päättyy konfirmaatioon. Konfirmaatio on vahvistamisen pyhä toimitus, jossa nuoret tunnustavat itse kristillisen uskon, johon heidät on lapsena kastettu. Seurakunta rukoilee konfirmoitujen puolesta ja heidät siunataan. Rippikoulun voi käydä, vaikka nuorta ei olisi kastettu. Jos haluaa osallistua konfirmaatioon, tulee sitä ennen käydä kasteella. Konfirmaatio antaa nuorelle oikeuden toimia kummina, osallistua itsenäisesti ehtoolliselle ja asettua 18-vuotiaana ehdokkaaksi seurakuntavaaleissa. Näin rippikoulu ja konfirmaatio ohjaavat

nuorta elämään seurakunnan yhteydessä ja osallistumaan sen toimintaan. Lisäksi kirkkohäiden edellytyksenä on rippikoulu. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 7; Suomen evankelisluterilainen kirkko 2012.)

3.1 Rippikoulun tavoitteet ja niiden huomioiminen opinnäytetyössä

Rippikoulun yleistavoitteena on, että nuori vahvistuu uskossa kolmiyhteiseen Jumalaan, johon hänet on lapsena pyhässä kasteessa otettu ja kasvaa rakkauudessa lähimmäiseen, elää rukouksessa ja seurakuntayhteydessä. Yleistavoitteen lähtökohtana pidetään kirkolle annettua kaste- ja opetustehtävää sekä kaikkia ihmisiä velvoittavaa käskyä lähimmäisenrakkauteen. Nämä rippikoulua ohjaavat perusteet tulevat esille Jeesuksen itsensä antamassa kaste- ja lähetyksessä sekä rakkauden kaksoiskäskyssä. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 18.)

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi: Kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt. 28:18–20)

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. (Luuk. 10:27)

Rippikoulun perusta on kristillisessä kasteessa ja seurakunnan tehtävä on opettaa jäsenilleen kasteen merkitys. Kasteopetuksen ydin on ilmaistu yleistavoitteessa. Yleistavoite ohjaakin kaikkea rippikoulun toimintaa. Rukous on olennainen osa rippikoulun yhteistä elämää ja antaa rippikoululle erityisluonteen. Rippikoulun opettajat sekä nuoret ovat yhdessä Jumalan edessä vahvistuen yhteisestä uskosta. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 18–19.)

Voimassaoleva, vuonna 2001 ilmestynyt rippikoulusuunnitelma asettaa yleistavoitteen lisäksi jokaiselle jaksolle omat tavoitteensa. Aloituskaksikon tavoitteena on, että nuori tuntee kuuluvansa ryhmään ja suuntautuu yhteiseen oppimiseen

ja rippikoulutyöskentelyyn. Perusjaksolla tavoitteena on, että nuori etsii vastauksia oman elämänsä ja yhteiselämämme tärkeisiin kysymyksiin ja saa tukea kristittyinä kasvamiseen. Perusjaksossa opetettava kirkon usko on jaettu neljään opetuskokonaisuuteen; luominen, lunastus, pyhitys ja rukous. Myös jokaiselle opetuskokonaisuudelle on olemassa omat tavoitteensa. Päätösjakson tavoitteena on, että nuori jäsentää ja arvioi oppimaansa ja liittää sen laajempiin kokonaisuuksiin sekä löytää sille merkityksen elämässään ja valmistautuu konfirmaatioon. Seurakuntayhteyden tavoitteena on, että nuori tuntee seurakunnan ja kirkon toimintaa ja myös elää seurakuntayhteydessä. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 23–28.)

Leirivideon ja rippikoulusuunnitelman tavoitteet kulkevat monessa kohtaa käsi kädessä, vaikkei videota suoranaisesti olekaan koostettu rippikoulusuunnitelman asettamien tavoitteiden pohjalta. Leirivideon yksi tärkeimmistä ja syvimmistä tavoitteista on hengellinen ulottuvuus. Se millä tavalla ja miten syvästi se välittyy katsojalle videosta, on pitkälti katsojasta itsestä ja hänen elämäntilanteestaan kiinni. Rippikoulusuunnitelma muistuttaa meitä, että Jumala voi puhutella nuoria mietiskelyn, jumalanpalveluksen, Raamatun lukemisen, puheen, opetuksen, keskustelun, sielunhoidon ja monien muiden toimintatapojen välityksellä. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 7). Samalla tavalla video voi puhutella nuorta hyvin monella eri tavalla. Tapa jolla Jumala puhuttelee nuorta, ei ole leirillä ollut sidoksissa vain opettajan pitämiin oppitunteihin, vaan Jumalan kohtaaminen on voinut tapahtua esimerkiksi luonnon keskellä lipunnoston aikana. Tämän vuoksi leirivideossakin on nostettu esille eri tilanteita, eikä tehty vain koostetta oppitunneista. Hengelliseen ulottuvuuteen liittyy kiinteästi leirivideossa läsnä oleva musiikki, sillä musiikilla on merkittävä asema syvennettäessä ja jäsennettäessä elämän- ja uskonkysymyksiä nuoren kokemusmaailmaan (Rippikoulusuunnitelma 2001, 9).

Rippikoulussa ei pyritä vain siihen, että rippikoulun aikana nuori voi kokea Jumalan läheisyyttä ja puhuttelua. Tarkoituksena on, että nuori löytää tien seurakunnan ja sen jumalanpalveluksen yhteyteen, jotta uskossa ja rakkaudessa kasvaminen ja uskon merkityksen syvempi ymmärtäminen voi olla koko elämän kestävä prosessi. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 10.) Tämän rippikoulusuunni-

telman yhden tavoitteen toteuttamisen tukena leirivideo on ensisijaisen tärkeässä asemassa. Vaikkei leirillä ollut nuori videota katsellessa kohtaisi Jumalaa, se voi laskea kynnystä mennä uudelleen mukaan seurakunnan toimintaan ja tämän kautta nuori voi kohdata Jumalan sekä kasvaa ja rakentua uskossa ja rakkaudessa.

3.2 Rippikouluikäinen nuori

Nuoruusikä on siirtymäaikaa lapsuudesta aikuisuuteen. (Nurmi, Ahonen, Lyytinen H., Lyytinen P., Pulkkinen, Ruoppila 2006, 124). Nykyään nuoruus nähdään varsin pitkänä ajanjaksona, aina toisen vuosikymmenen alusta kolmannelle vuosikymmenelle. Selkeämmin on määriteltävissä nuoruuden alku, kuin sen päättyminen, jossa on paljon yksilöllistä vaihtelua. Monien kysymysten kohdalla on kuitenkin järkevää erottaa nuoruudessa eri vaiheita ja nämä voidaankin jaotella esimerkiksi varhaisnuoruuteen (11–14 v.), keskinuoruuteen (15–18 v.) ja myöhäisnuoruuteen (19–25 v.). (Nurmi 2000, 256–257.) Elämän virrassa selviä rajoja on kuitenkin mahdoton nähdä. Tarkoista ikämääreistä huolimatta nuoruus on yksilöllisen elämänkaaren vaihe ja jokainen saavuttaa ja jättää sen aikanaan. (Niemistö 2004, 73.)

Koko nuoruutta voidaan pitää laajana kehityskriisinä. Nuori käy läpi sukupuoli-, identiteetti- ja lopulta itsenäistymisen kriisin. Jokainen nuori elää yksilöllisesti nuoruuden elämänvaiheen omalla tavallaan. Rippikouluikäisissä nuorissa on havaittavissa, että kronologisesta iästä huolimatta joku on vielä sisäisesti kiinni lapsuuden perheessään, kun toinen on jo irtoamassa siitä. (Niemistö 2004, 83.) Rippikouluun tulevan 14–15-vuotiaan nuoren elämä näyttää usein jo ulkoisesti rauhoittuneen. Toisaalta nuori on sisäisesti vielä rauhaton. Yksi sisäisen rauhatomuuden luoja on nuoren kysymys identiteetistä: millainen minä olen ja kuka minä oikeasti olen? (Niemistö 2004, 74–75.)

Jari-Erik Nurmi on artikkelissaan Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja nöidankehiä lainannut Robert J. Havighurstia, joka on määritellyt kahdeksan eri nuoruuden kehitystehtävää. Yksi näistä on ideologian tai maailmankatsomuk-

sen kehittäminen. (Nurmi 2000, 259.) Tämän kehitystehtävän vaiheessa rippikoulu on omiaan muistuttamaan Jumalan olemassaolosta ja uskon merkityksestä elämässä. Rippikoulussa nuorella on tilaa pohtia omaa elämäänsä, maailmankatsomustaan ja kaiken suhdetta Jumalaan. Samalla, kun rippikoulu tukee nuoren maailmankatsomuksen kehittymistä, työskentelyt ja opetukset voivat olla tukemassa nuoren identiteetin kehittymistä ja antamassa vastauksia kysymyksiin.

Monet tutkimustulokset osoittavat, että nuoret ovat vähemmän uskonnollisia kuin keski-ikäiset ja vanhukset. Ikävuosien 10–18 välillä uskonnollisuus vähenee huomattavasti, jos tätä mitataan aktiivisuudella osallistua jumalanpalveluksiin tai muihin seurakunnan tilaisuuksiin. Edellä sanotusta ei kuitenkaan voi päätellä, ettei uskonnolla olisi merkitystä nuorten elämässä. Rippikouluikässä kirkollisuus vähenee, mutta sitä vastoin uskonnollisuus aktivoituu. Nuoruusiän Jumalan etsintä ja uskonepäily keskittyvät kristinuskon peruskysymyksiin, kuten onko Jumala oikeasti olemassa? Auttaako Jumala ihmisiä todella? Miksi maailmassa on niin paljon paha? Nuorten kysymykset eivät ole mitä tahansa kysymyksiä, vaan mitä syvällisintä teologiaa. Rippikouluikäinen nuori on siis herkkä ja vastaanottavainen uskonnolle, mutta samanaikaisesti hän ajautuu helposti kauas kirkosta ja sen opetuksesta. Mistä tämä voi johtua? Yksi selitys irtautumiselle ovat nuorten aikuisilta saavat epätyytyttävät vastaukset. Toisena, merkittävämpänä tekijänä voidaan nähdä kodin, kavereiden koulun ja kirkon vaikutus. Mikäli olosuhteet ovat kuitenkin suotuisat, nuorella on hyvä mahdollisuus sisäistää uskonto osaksi persoonallisuuttaan. (Räsänen 2004, 105–107.)

Valtaosalla nuorista on tarve kuulua johonkin ryhmään ja ryhmällä onkin nuoruudessa aivan erityinen merkitys. (Nurmi ym. 2006, 148; Niemistö 2004, 91). Nuorella voi olla hyvin monenlaisia ryhmiä, joihin hän kuuluu. Rippikoulu on yksi, määrääikäinen ryhmä. Määrääikäisestä ryhmäprosessista voi olla suurta hyötyä nuoren kasvuille, varsinkin, jos siihen kuuluu vaikeita vaiheita, jotka kuitenkin kestetään. Suljettu ryhmäprosessi, kuten rippikoululeiri, on sääntöineen ja rajoineen turvallinen, vaikkakin sen säännöt ja ihmiset voidaan aluksi kokea tylsiksi ja typeriksi. (Niemistö 2004, 91–92.) Ei ole yhdentekevää, että rippikouluryhmästä muodostuu sekä fyysisesti että psyykkisesti turvallinen ryhmä. Tur-

vallisessa ryhmässä jokaisesta nousevat esiin hänen parhaat puolensa ja jokainen saa kokea olevansa juuri sellainen kuin on. Turvallisessa ryhmässä itsetunto vahvistuu ja nuori huomaa välittävänsä myös muista ryhmän jäsenistä. Tällainen turvallisen ryhmän taso on mahdollista saavuttaa rippikoulussa, mutta se vaatii työtä niin aikuisilta kuin nuorilta. (Aalto 2000, 16–17.)

3.3 Isojoen seurakunnan rippikoulu

Isojoen seurakunnassa järjestetään vuosittain yksi tai kaksi rippikoulua, joihin osallistuu lähes 100 prosenttia ikäryhmän nuorista. Nuoret tuntevat leirille tullessaan toisensa, sillä kaikki käyvät samaa koulua. Rippikoulu on aina leirimuotoinen rippikoulu, jonka pääkohta on kesän rippileiri. Rippikoulu alkaa syksyllä ilmoittautumiskirkolla, johon kutsutaan leiriläisten lisäksi myös vanhemmat. Kirkon jälkeen seurakuntatalolla on ilmoittautuminen rippikouluun ja lyhyt info. Ilmoittautumisen yhteydessä rippikoululaiset saavat passin, jonka avulla he tutustuvat seurakuntaan. Passiin nuoret keräävät viisi kirkkomerkintää ja kuusi merkintää seurakunnan muista tilaisuuksista ja tapahtumista. Merkintöjen tulee olla kerättyinä ennen rippileirin alkua. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.)

Syksyn ja kevään aikana järjestetään lisäksi muutama etukäteistapaaminen. Yksi tapaaminen on Starttileiri, joka käsittää yhden tai kaksi viikonloppua seurakunnan leirikeskuksessa. Viikonloppu alkaa perjantai-iltana ja loppuu joko lauantaina iltapäivällä tai sunnuntaina aamupäivällä. Viikonlopun aikana tutustutaan paremmin toisiin leiriläisiin sekä isosiin ja ohjaajiin. Samalla tutustutaan leiriolosuhteisiin ja harjoitellaan kotoa pois olemista, sillä joillekin rippileiri on ensimmäinen kerta, jolloin he yöpyvät muualla kuin kotona. Muut tapaamiset voivat olla iltaisin nuortenillan yhteydessä tai viikonloppuisin muutaman tunnin koontumisia. Keväällä vanhemmille järjestetään oma vanhempainilta, jossa käydään tarkemmin läpi leiriin ja konfirmaatiopäivään liittyviä asioita. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.)

Rippikoulun tärkein jakso on kesäkuun alussa oleva rippileiri. Rippileiri pidetään seurakunnan omassa leirikeskuksessa Suvirannassa, joka sijaitsee Kangasjärven rannalla. Rippileiri kestää kuudesta kahdeksaan vuorokautta, riippuen leirin ohjaajista. Leirillä ohjaajina toimivat pappi, nuoriso-ohjaaja, kanttori, diakonia-työntekijä ja joukko isosia. Yhdellä leirillä on yleensä seitsemän isosta. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.) Isoiset ovat vapaaehtoisia, vuoden tai pari vanhempia nuoria, jotka ovat käyneet seurakunnan isoskoulutuksen. He toimivat leirillä ohjaajien apulaisina ja leiriläisten ohjaajina. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

Leirin ohjaajista riippuen rippileirin aikana järjestetään vanhempien ja ystävien vierailuilta, jolloin leiriläiset saavat kutsua läheisiään leirille. Vierailuilta kestää muutaman tunnin ja on ohjelmapainotteinen. Rippikoulu päättyy konfirmaatioon joka on rippileiristä seuraavana sunnuntaina tai juhannuksen jälkeen Isojoen kirkossa. Konfirmaation jälkeen ei ole enää pakollisia kokoontumisia, mutta syksyllä järjestetään Jatkis eli jatkorippileiri. Jatkis on viikonlopun mittainen leiri, jonka aikana muistellaan kesän rippileiriä, vietetään yhdessä aikaa ja muistellaan leirin tärkeintä sanomaa. Samalla nuoria rohkaistaan mukaan seurakunnan toimintaan ja alkavaan isoskoulutukseen. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.)

Kesän 2012 rippileirille tulevat nuoret olivat aloittaneet rippikoulutaipaleensa loppusyksyllä 2011. Rippikoulun kokonaisuutta lähti ohjaamaan seurakuntapastori, ja tarkoituksena oli saada joukkoon myöhemmin nuoriso-ohjaaja. Rippikoulu alkoi tulevien leiriläisten, papin ja isoskoulutettavien tapaamisella seurakuntatalolla, jossa oli pientä ohjelmaa ja jaettiin rippikoulupassit. Aloitustapaamisen jälkeen nuoret keräsivät merkintöjä itsenäisesti. Merkintöjen haun lomassa nuoret kokoontuivat alkutalvella seurakuntatalolle yhteiseen päivään. Päivän aikana pidettiin muutamia oppitunteja rippikoulun merkityksestä sekä yhteisvastuukeräyksestä. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.)

Tammikuussa leiriläiset kokoontuivat viikonlopun kestäväälle Starttileirille leirikeskukseen, jolloin pureuduttiin syvemmin rippikoulun ytimeen ja opeteltiin yhdessä leiritaitoja. Leiriä ohjaamassa olivat pappi ja isoiset. Samaan aikaan leiril-

le ryhdyttiin hakemaan nuoriso-ohjaajaa, mutta lyhyeen työsuhteeseen ei kevään aikana onnistuttu saamaan ketään. Loppukeväällä seurakunnassa tapahtui monia työntekijämuutoksia ja myös rippikoulun ohjaajat vaihtuivat. (Seurakunnan työntekijä, henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.) Leirin uusiksi ohjaajiksi tulivat muutoksien myötä uusi kirkkoherra sekä nuoriso-ohjaajaksi minä. Leiriläisille ilmoitettiin muutoksista kotiin lähetettävässä infokirjeessä ja samalla ilmoitettiin kevään tulevat kokoontumispäivät. Ainoaksi muutokseksi ei jäänyt työntekijävaihdos, sillä myös konfirmaatiopäivää jouduttiin muuttamaan uuden kirkkoherran virkaanasettamisen vuoksi. Piispalle ei käynyt mikään muu päivä, kuin konfirmaatiolle varattu päivä, joten konfirmaatiota jouduttiin siirtämään päivää aikaisemmaksi, lauantaille.

Muutosten jälkeen nuoria tavattiin Starttipäivässä uuden työntekijäparin voimin. Nuorille annettiin mahdollisuus tutustua työntekijöihin ja tilaa heidän kysymyksille. Nuoret kysyivät ahkerasti ja näin asioita saatiin selvitettyä ja luotua hyvä pohja tulevaa rippileiriä ajatellen. Myös vanhempia kohdattiin vanhempainillassa ja leirin isosia omassa illassaan.

Muutoksista huolimatta rippileiri järjestettiin sovitusti seurakunnan leirikeskuksessa kesäkuun alussa. Leiri kesti kuusi vuorokautta. Leirillä sekä leiriläisiä että isosia oli hieman tavallista enemmän. Syksyllä kirkkoneuvosto oli tehnyt päätöksen yhden rippileirin järjestämisestä kahden sijaan. Rippikoulutyön aloittanut seurakuntapastori oli luvannut kaikille isoskoulutettaville paikan rippileiriltä eikä viimehetken muutostilanteissa tilannetta voitu lähteä muuttamaan, joten kaikki isoset saivat tulla leirille. Rippileirin konfirmaatio pidettiin rippileirin loppumisesta seuraavana päivänä. Seuraava kokoontuminen rippikoululaisten kanssa oli lokakuussa pidettävä Jatkis, rippileirin muisteluviikonloppu, jolloin nuoret näkivät leirivideon. Vuoden 2012 rippikoulu oli monella tapaa tavanomaisesta poikkeava toteutuksensa suhteen, mutta kokonaisuus oli kuitenkin onnistunut ja toimiva.

4 MUISTOT

Muistaminen ja muistot ovat osa elinvoimaa ja antavat elämälle tarkoitusta (Vakkuri 2004, 47). Muistojen avulla tunnistamme itsemme ja sen, millaisia olimme ja mitä ajattelimme vuosia sitten. Ajatellessamme taakse jäänyttä elämää jokainen poimii mukaansa tapahtumia oman valintansa mukaan. (Vakkuri 2007, 40, 54.) Aika vaikuttaa asioihin ja tapahtumiin, joita muistamme. Ne saattavat haalistua ja toisaalta myös vääristyä. Epämiellyttävät muistot saattavat saada koomisia piirteitä tai ne muistetaan vielä pahempina kuin ne olivat. Toisaalta onnelliset asiat ja tapahtumat saatetaan muistaa liiankin hyvinä hetkinä. (Vakkuri 2004, 48.)

4.1 Miten muistot syntyvät ja säilyvät?

Muistot syntyvät ja pysyvät muistissa erilaisten syiden vuoksi. Ihminen muistaa paljon tunnelmien avulla. Hyvin tunnelmallisena hetkenä mieleemme ottaa ikään kuin tunnelmavalokuvan ja sijoittaa sen aivoissamme erityiseen valokuvakansioon. Se on kuin muistojen albumi, joka avautuu vain itselle. Hyviä muistoja pitää kerätä, säilyttää ja palauttaa mieleen. Niitä on hyvä ajatella uudelleen ja uudelleen. Sellainen tunteminen merkitsee ilon rakentamista itselleen. (Vakkuri 2007, 61, 76.)

Erityisen hyvin ihminen muistaa hetket, joina hän on kokenut olonsa nöyryytyksi. Aivan kuin muistilla olisi aivan erillinen tiedosto tällaisia tapauksia varten. Loukkauksista tulee lähtemättömiä muistoja. (Draaisma 2011, 70.) Negatiiviset tapahtumat vaativat usein enemmän ajattelua, jolloin aivot prosessoivat niitä enemmän (Kakko 2012). Vaikeiksi koettujen muistojen kohdalla on olennaista, ettemme yritä tyystin unohtaa, vaan kohtaamme ikävät muistot (Vakkuri 2007, 47).

Tunteet ovat osa muistojen muodostumista (Holohan i.a). Tunteita aiheuttavat tilanteet ja tapahtumat muistetaan hyvinkin yksityiskohtaisesti. Ei siis ole kovin

yllättävää, että tunteilla on keskeinen rooli muistiprosessiemme ohjaamisessa ja säätelyssä. (Nummenmaa 2010, 119.) Myös muut asiat ovat osana muistojen syntymistä. Hajut ja tunteet ovat sidoksissa toisiinsa ja yhtenä tunteiden herättäjänä pidetäänkin hajuja. Kloorin haju tuo mieleen uimahallin ja kostea ruoho kevään. Mistä tämä johtuu? Kun haju joutuu nenään, se matkustaa aivojen hajukeskukseen. Hajukeskus on samassa osassa aivoja, johon kuuluu myös aivojen tunteita säätelevä osa. Muistellessaan asioita ihminen ajattelee usein tunteiden sijasta yksityiskohtia. Tietyn hajun haistaminen laukaisee tunnemuistin. Hajun laukaisema muisto ei yleensä ole yksityiskohtainen, vaan tunnelatautunut. (Holohan i.a.) Tunteiden, tunnelmien ja jopa hajujen vaikutusta muistojen syntymiseen on hyvä miettiä myös rippikoulutyössä. Leirillä on kiinnitettävä huomiota ilmapiiriin, jokaisen leiriläisen huomioimiseen ja yleiseen tunnelmaan. Hyvien muistojen syntymisen kannalta nämä ovat merkittäviä asioita.

Ihmiset haluavat säilyttää ja vaalia hyviä muistojaan. Useimmat muistot ovat kuitenkin niin hauraita, ettei niitä muista. Sen vuoksi muistamisen arvoisia asioita valokuvataan ja jokaisella kameran klikkauksella pyritään kasvattamaan muistin kuva-arkistoa. Valokuvia ei tarvittaisi, jos muistot olisivat pysyviä. Valokuvia kutsutaankin muistin telttakepeiksi. Ne eivät itsessään ole muistoja, mutta ne auttavat pystyttämään muistoja ja pitämään niitä koossa. (Draaisma 2011, 65–66.)

4.2 Rippikoulumuistoja

Rippikoulu on monelle nuorelle käännteentekevä kokemus (Niemelä 2007, 5). Muistojen ripari -produktion ensisijainen tavoite oli tuottaa rippileiriläisille hyviä muistoja omasta rippikouluajasta. Kuten aiemmin on käynyt ilmi, muistot ovat usein hauraita ja niinpä muistin tueksi, telttakepeiksi, on hyvä ottaa valokuvia ja videoita. Juuri tällaisten muistojen avuksi leirivideo toteutettiin. Nuoren identiteetin ja maailmankuvan kasvun sekä kehityksen kannalta ei ole yhdentekevää ovatko nämä muistot sellaisia, joiden toivoo pysyvän mielessä vai joiden haluaisi pyyhkiytyvän pois. Nuoren oman toiminnan ja käyttäytymisen lisäksi merkittävässä roolissa muistojen syntymisessä on koko rippileiriryhmä. Jos leirillä joutuu

kokemaan olonsa ulkopuoliseksi tai ilmapiiri on kireä, hyvien muistojen syntyminen on vaikeaa. Ryhmän ollessa pikemmin turvallinen kuin turvaton, on todennäköistä, että mieleen jääneet muistot ovat kielteisen sijasta positiivisia (Aalto 2000, 22). Muistojen syntymisen lisäksi ryhmän hyvällä ilmapiirillä on tärkeä merkitys oppimismotivaation kannalta (Rippikoulusuunnitelma 2001, 14).

Rippikoulun päättyessä enemmistö nuorista yleensä kertoo kokeneensa jotain merkittävää. Myös monet tutkimukset osoittavat rippikoululla olevan huomattavan merkityksen nuoren elämässä. Kati Niemelä (2007, 5, 51–52) on tehnyt pitkittäistutkimuksen rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Tutkimuksessa selvitettiin rippikoulun merkitystä nuorten elämässä viisi vuotta sen käymisen jälkeen. Avoimella kysymyksellä kysyttiin, mikä asia tai kokemus rippikoulun käyneille jäi päällimmäiseksi mieleen. Viisi vuotta rippikoulun jälkeen päällimmäiseksi mieleen jääneitä, positiivisia asioita nuoret ovat kuvanneet seuraavasti:

Positiivinen ilmapiiri. Yhteishenki, ainutkertainen kokemus. Hyvä meininki ja porukka. Yhteenkuuluvuuden tunne. Jumalan lähellä olon tuntemukset. Uudet ystävät. Elämän ihanuus ja Jumalan rakkaus. Pappi oli helmi. Mielenkiintoiset väittelyt papin ja teologin kanssa. Uudet tuttavuudet. Kivat, ymmärtävät isokset. Viimeinen ilta. (Niemelä 2007, 52–57.)

Niemelän tutkimuksen innoittamana halusin kysyä produktiooni osallistuneelta rippikouluryhmältä samankaltaisia asioita (liite 1), joita Niemelä on tutkimuksessaan nostanut esiin. Saamani vastaukset eivät anna kokonaiskuvaa, sillä kysely tehtiin rippileirin muisteluviikonlopussa Jatkiksella, joka oli nuorille vapaaehtoinen. Viikonloppuun oli siis valikoitunut joukko, jotka mitä luultavimmin viihtyivät jo rippileirillä ja siksi vastaukset saattavat olla positiivisempia kuin jos kysely olisi tehty koko rippikouluryhmälle. Rippileirin ja Jatkiksen välillä oli kulunut aikaa noin neljä kuukautta. Produktiooni osallistuneen ryhmän mukaan päällimmäiseksi mieleen jääneitä asioita kuvattiin seuraavasti:

- Kaikki hetket, jolloin on tuntunut siltä, että wau täällähän on aivan mahtavaa.
- Ryhmätunnit, koska ne oli kivoja ja diakoniarata koska se oli hauska ja jännä.

- Iltaohjelmat, tutustuminen paremmin ihmisiin, rukoushetket, kisat.
- No huomaa kuinka hyviä tyyppejä on ja sai voimaa.
- Kaikki, koska oli huippua.
- Leikit ja vapaa-aika.

Niemelän tutkimuksesta selviää, etteivät kaikkien rippikoulukokemukset ole kuitenkaan olleet myönteisiä. Joka kymmenes nuori kertoi päällimmäisen mieleen jääneen asian olleen kielteinen. (Niemelä 2007, 53.) Kielteisiä muistoja olivat muun muassa:

Huono ryhmähenki. Ahdistavat yhteisleikit. Jumalan tyrkytys. Teenäisyys. Leiri oli liian pitkä. Tylsät ja raskaat tunnit. Yksinäisyys ja ulkopuolisuutta olo. Pakkopulla. Turhat ulkoa muistamiset. Yhteishengen puuttuminen. (Niemelä 2007, 53–54.)

Niemelän tutkimuksessa tulee selvästi esiin koko rippikouluryhmän kirjo, sillä kokemukset eivät ole olleet vain myönteisiä, vaan kielteiset muistot vaikuttavat hyvinkin voimakkailta ja rajuilta. Omassa kyselyssäni esiin nousi vain muutama kielteinen asia, joita olivat jotkin epämiellyttävät leikit ja tylsät oppitunnit. Muita ikäviä kokemuksia rippileiriltä ei ollut jäänyt mieleen. Mahdollisesti tilanne olisi ollut toinen, jos kysely olisi tehty koko rippikouluryhmälle.

Nuorten arviot rippikoulun vaikutuksesta hengelliseen elämään olivat madaltuneet välittömästi rippikoulun päättyessä annetusta arviosta. Kuitenkin viisi vuotta rippikoulun jälkeen nuorista reilu kolmannes koki rippikoulun olleen hengellisesti antoisa ja kolmannes koki rippikoulun vahvistaneen suhdetta Jumalaan. Joka kymmenes nuori koki rippikoululla olleen suurta hengellistä antia. Useimmiten tärkeänä pidettiin sitä, että rippikoulu oli ollut portti seurakuntaan ja sen toimintaan. Uskonnollisen merkityksen ohella nuoret kuvasivat rippikoulun olleen sosiaalisesti merkityksellinen. Noin joka toinen nuori koki kuitenkin, ettei rippikoululla ollut mitään vaikutusta heidän elämäänsä. (Niemelä 2007, 163.)

Kyselyssäni kysyin, muuttuiko suhde uskonasioihin rippileirin aikana ja jos muuttui, niin miten. Suurimmaksi osaksi nuoret vastasivat, että usko vahvistui vähän, mutta oli myös vastauksia joiden mukaan suhde uskonasioihin ei muut-

tunut mitenkään eikä rippileirillä ollut siihen mitään vaikutusta. Rippileirin muina vaikutuksina koettiin, että rippileiristä sai paljon hyviä muistoja, rippileiri paransi itsetuntoa ja sai ajattelemaan asioita eri lailla. Rippileirin aikana myös löysi hie-
noja ihmisiä, joiden kanssa haluaa olla sekä positiivista asennetta elämään.

Niemelän tutkimuksen tulokset osoittavat, että valtaenemmistö nuorista suhtautuu rippikouluun myös jälkikäteen myönteisesti. He olisivat valmiita suosittellemaan rippikoulua ystävilleen ja laittamaan omat lapsensa rippikouluun. (Niemelä 2007, 162–163.) Produktiooni osallistuneet nuoret, jotka vastasivat kyselyyni, olivat sataprosenttisesti valmiita omien kokemusten pohjalta suosittellemaan rippikoulua muille. Perusteluina annettiin seuraavanlaisia vastauksia:

- Siellä on hauskaa ja hyvä yhteishenki.
- Se on huippua aikaa.
- Kyllä tänne kannattaa tulla, mukava kokemus joka on vain kerran elämäs.
- Siellä on hauskaa, uskoa ei tuputeta liikaa ja sieltä saa monia ihania muistoja.
- Koska se on taatusti yksi elämän kohokohdista.

Kuten Niemelän tutkimuksesta käy ilmi, valtaenemmistö nuorista suhtautuu rippikouluun myönteisesti ja olisi valmis suosittellemaan sitä myös muille. Saman kokemuksen olen itse saanut vuosien varrella työskennellessäni nuorten parissa. Nuoret kertovat toisilleen rippikoulumuistoja ja kannustavat kavereita menemään rippileirille. On tärkeää, että rippikoulutyöhön panostetaan, siihen ohjataan tarvittavat resurssit ja sitä kehitetään, jotta vuodesta toiseen suhtautuminen voi olla myönteistä ja tulevaisuudessakin nuoret saavat hyviä kokemuksia ja muistoja rippikoulusta.

5 MEDIA

Suomalainen yhteiskunta on muuttunut suuresti viimeisten vuosikymmenien aikana etenkin teknologian suhteen. Laitteet ovat yleistyneet niin, että teknologiaviihde, kuten matkapuhelin, televisio sekä tietokone ovat kotiutuneet miltei jokaiseen suomalaiseen kotiin. (Korhonen 2010, 9.) Samalla media sekä kaikenlainen viestintäteknologia on muuttunut yhtä tärkeämmäksi (Matikainen 2008, 18). Ymmärryksemme maailmasta ja sen ilmiöistä muodostuu yhä enemmän median kautta ja sen vaikutuksesta. Voidaan sanoa, että elämme medioituneessa maailmassa. (Autio & Rislakki 2011, 7, 34.)

Mitä media oikeastaan on? Teknologisen kehityksen nopeus vaikeuttaa median määrittelyä, sillä sen muodot ja käyttö ovat koko ajan muutoksessa. Viitekehyyksenä median määrittelylle voisi sanoa, että media kertoo, mitä ympäröivässä maailmassa tapahtuu. Se vaikuttaa jokapäiväiseen elämään ja on keskeinen osa sitä. Media ei vain kuvaa ympäröivää todellisuutta, vaan se myös ohjaa ja muovaa ihmisten suhtautumista eri asioihin ja ilmiöihin. Median kanssa on aina hyvä muistaa ja muistuttaa, ettei se koskaan kuvaa täydellisesti todellisuutta. (Autio & Rislakki 2011, 15–16, 34–35.) Media on yleissana, jolla tässä yhteydessä tarkoitetaan sähköisiä mediasovelluksia kuten televisiota, videolaitteita, tietokoneita, Internetiä ja näissä tapahtuvaa mainontaa (Korhonen 2010, 10).

Teknologinen kehitys on vahvistanut erilaisia ilmiöitä mediassa. Yksi ilmiö, joka myös produktiossani olisi ollut mahdollinen, on mediatekstien muokkaaminen. Mediatekstejä voidaan muokata niin, ettemme tiedä, mikä on totta ja mikä ei. Kuvia voidaan käsitellä ja muokata monin eri tavoin niin, etteivät kuvat enää vastaa todellisuutta. Vaikkei suoranaista kuvamanipulaatiota käytettäisikään, usein kuvia käsitellään muokkaamalla kuvan kokoa, valaistusta tai kirkkautta. Toimittajien ja kuvaajien lähtökohtaisena tarkoituksena ei ole tarjota vääristeltyä kuvaa todellisuudesta. Tarjottu näkökulma onkin vain yksi vaihtoehto, jonka rinnalle voi nostaa myös muista näkökulmia. (Autio & Rislakki 2011, 66.) Opinnäytetyössäni kuvankäsittely olisi ollut mahdollista, mutta kuvien ja tilanteiden aitouden säilyttämiseksi yhtään kuvaa ei muokattu tai käsitelty millään tavalla.

Opinnäytetyön produktiossa annoin videon muodossa yhden mahdollisimman totuudenmukaisen kuvauksen rippileiristä ja sen eri tilanteista. Jonkun toisen käsittelyssä videosta olisi rakentunut erilaisin valintaperustein ja vaihtoehdoin toisenlainen näkökulma. Kumpikin olisi ollut yhtä totuudenmukainen, mutta eri näkökulmasta katsottu.

5.1 Nettisukupolvi

Nuoret elävät aivan toisenlaisessa maailmassa, kuin heidän kasvattajansa ovat koskaan eläneet (Autio & Rislakki 2011, 7). Moni lapsi osaa jo pienestä pitäen käyttää itse medialaitteita (Korhonen 2010, 10). Median merkitys lapsille ja nuorille on kiistatta suuri. Median sekä viestintäteknologian kohdalla kiinnostava ilmiö on, että perinteinen kasvatussuhde on saattanut kääntyä nurinpäin. Lapset ja nuoret opettavat vanhempiaan. (Matikainen 2008, 18–19).

Media vaikuttaa ihmisiin, niin lapsiin, nuoriin kuin aikuisiin. Kiisteltyä on se, miten paljon ja millä tavoin media vaikuttaa. (Matikainen 2008, 18.) Usein ajatellaan, että lapset ja nuoret ovat alttiita median vaikutuksille, joita vastaan aikuisten on annettava välineitä. On kuitenkin tärkeä muistaa, että nykylapset ja -nuoret ovat nettisukupolvi, jotka ovat eläneet koko elämänsä mediamaailmassa, toisin kuin heitä ohjaavat aikuiset. On tärkeää kuulla lasten ja nuorten omia kokemuksia ja näkemyksiä, jotka ovat usein hyvinkin kriittisiä ja analyyttisiä. (Autio & Rislakki 2011, 35.)

Nuoruudessa työstetään vahvasti identiteettiä. Yksinkertaisimmillaan identiteetti vastaa kysymykseen ”kuka minä olen?”. (Matikainen 2008, 82.) Identiteetin työstämisessä media on yksi vaikuttaja. Nuorten käyttäessä paljon aikaa Internetissä ja pelien parissa heille on hyvä muistuttaa, että median ihmiskuva ei ole mitenkään yhtenäinen. (Autio & Rislakki 2011, 45.) Mediakulttuuri tarjoaa runsaasti aineksia identiteetin koostamiseen, muttei juuri mitään ohjeita siihen, miten koonti tehdään (Matikainen 2008, 82). Median vaikutusta ihmiskuvaan on toisaalta vaikea mitata. Kuitenkin nuoret, jotka rakentavat identiteettiään, ottavat luontevasti vaikutteita ympäriltään. Noin 80 % 13–16-vuotiaista käyttää Interne-

tiä päivittäin, joten sen vaikutusta identiteetin rakentajana ja muokkaajana ei voi väheksyä. Silloin, kun identiteetti on vasta muokkautumassa, kritiikitön ja yksipuolinen kuvaus voi vääristää todellisuutta. Samalla on muistettava, etteivät Internet ja media itsessään ole hyvä tai paha. (Autio & Rislakki 2011, 45.)

Nykyään identiteetin rinnalla virtuaali-identiteetti on luonteva osa monen nuoren identiteettiä. Virtuaali-identiteetillä tarkoitetaan sitä käsitystä, jonka ihminen antaa henkilöllisyydestään erilaisissa verkkoyhteisöissä. Siihen liittyy nimimerkki, jota käytetään ja mahdollisesti myös ulkoasu eli kuva tai hahmo. Virtuaali-identiteettiin katsotaan liittyvän paljon ongelmia ja haasteita. Toisen identiteetti on helppo varastaa ja esiintyä toisena henkilönä. Toiseksi voimakkaasti normaalista identiteetistä poikkeavan virtuaali-identiteetin on pelätty johtavan identiteetin hajaantumiseen. Kolmanneksi virtuaalinen identiteetti mahdollistaa monenlaisen toiminnan ja näin oikean ja väärän raja voi hämärtyä. Näiden uhkakuviennalle on kuitenkin tärkeä nostaa virtuaali-identiteettiin liittyviä rakentavia näkökulmia. Tällainen identiteetti voi tarjota nuorelle onnistumisen kokemuksia. Jokainen voi olla sankari ja onnistua. Samalla se antaa mahdollisuuden kokeilla mitkä ominaisuudet ja asiat haluaisi ottaa osaksi arki-identiteettiään. Aggressioiden purkamisessa on mahdollista hyödyntää virtuaali-identiteettiä ja siten välttää tällainen käytös todellisessa elämässä. Ja useinhan kyse on mukavasta ajanvietteestä tai motivoivasta pelaamisesta. (Autio & Rislakki 2011, 49–50.)

5.2 Media kristillisessä nuorisotyössä

Kristinuskon piirissä on vuosituhansien aikana jouduttu rohkeasti tarttumaan uusiin haasteisiin ja miettimään, millä tavalla iankaikkinen sanoma saataisiin käännettyä kunkin ajan kielelle. Tämän ajan yksi haaste onkin kaiken medioituminen, joka näkyy myös seurakunnan nuoris- ja rippikoulutyössä. Raamatusta on turha etsiä vastauksia kaikkiin mediaan liittyviin kysymyksiin, sillä Raamatun syntyäiköiden haasteet olivat kovin erilaiset. Raamatusta voimme kuitenkin löytää paljon myös mediankäyttöön sovellettavia yleisohjeita ja neuvoja esimerkiksi toisen kunnioittamisesta. (Autio & Rislakki 2011, 7, 113.)

Ihmiset elävät verkossa täyttä elämää. He etsivät tietoa, keskustelevat ja muodostavat yhteisöjä. Kirkon on tärkeää viedä kristinuskon evankeliumia sinne, missä ihmisetkin ovat. Nykypäivänä tämä tarkoittaa mediaa, erityisesti verkkoa. Jumala toimii verkossakin, Hän on mukana ihmisten arjessa ja juhlassa, ilossa ja surussa. (Sosiaalisen median suuntaviivat, i.a.) Suomen evankelis-luterilainen kirkko on ymmärtänyt median tuomat mahdollisuudet sekä haasteet ja tämän perusteella vuosina 2009–2012 on toteutettu Hengellinen elämä verkossa -hanke. Sen tavoitteena on vahvistaa seurakuntien työntekijöiden toimintavalmiuksia verkossa ja luoda yhteisöllisiä seurakunnallisia verkkopalveluja. Lisäksi seurakuntalaisia on rohkaistu toimimaan kristityn roolissa verkossa ja osallistumaan keskustelufoorumilla ja muissa vuorovaikutteisissa palveluissa. (Hengellinen elämä verkossa i.a.) Sosiaalisessa mediassa palvelee seurakuntalaisia, jonka kautta kontakti seurakuntaan voi muodostua tai vahvistua. Verkossa on mahdollisuus keskustella sekä kirkon aktiivijäsenten kanssa, että niiden kanssa, joita ei kohdata kirkon tilaisuuksissa. (Sosiaalisen median suuntaviivat, i.a.)

Nuorisotyössä ei ole varaa sulkea silmiä median vallalta ja mahdollisuuksilta. Media on nuorisotyön väline. Rippikoulusuunnitelmassa (2001, 10) painotetaan elämän, uskon ja rukouksen keskipistettä rippikoulun opetuksessa. Rippikoulusuunnitelmassa pyritään menemään lähelle nuoren elämää, jolloin usko ja elämä yhdistyvät ja todentuvat. Tässä media voi olla väline, jolla usko ja elämä liitetään yhteen.

Median tuottajan näkökulmasta Jumalan kuvaaminen on haasteellista. Käytössä ei ole laajaa kuvamateriaalia eikä vahvoja tieteellisiä todisteita median käyttöön. Sanoinkuvaamatonta ja kuvattavaksi mahdotonta on hankala ilmaista sanojen ja kuvien täyttämässä maailmassa. Tässä on kuitenkin haaste, jota ei tulisi säikähtää. On tärkeää miettiä miten ja missä nuori voi kohdata pyhän median kautta. (Autio & Rislakki 2011, 17.)

Internet- ja pelimaailma on tulvillaan sankareita, joita kuka tahansa voi virtuaali-identiteetin myötä olla. Raamatusta sankareita löytyy kuitenkin melko vähän. Monet Raamatun henkilöt ovat identiteettiään etsiessä melko hukassa ja vasta

myönnettyään heikkoutensa henkilö löytää todellisen sankaruutensa. Raamatun avaama inhimillinen näkökulma oman elämän sankariksi kasvamiseen voi tarjota tärkeitä ja rakentavia peilejä identiteettiään etsivälle ja rakentavalle nuorelle. Aina ei tarvitse onnistua ja epäonnistumisistakin voi nousta. (Autio & Rislakki 2011, 51.)

Nyky-yhteiskunnassa media on osa jokapäiväistä elämää. Kirkon pitää kuitenkin toiminnassaan muistaa ottaa huomioon ne, jotka ovat vaarassa syrjäytyä sosiaalisesta mediasta. Kaikki eivät käytä verkkoa, eivätkä voi saada tarvittavaa informaatiota tai tietoa vain sen kautta. Toisaalta niille, jotka käyttävät sosiaalista mediaa paljon, kirkon tulee tarjota riittävästi liittymäkohtia. (Sosiaalisen median suuntaviivat, i.a.) Tässä on kirkolle ja sen työntekijöille suuri tasapainottelun haaste, mutta myös mahdollisuus.

6 TEKNINEN OSA

Videon tekeminen vaatii aina tarvittavan kuvausvälineistön ja lisäksi aineiston muokkaamisen mahdollistavat ohjelmat. Leirivideoista ei tehty ammattilaistason tuotosta eikä olemassa olevaa välineistöäkään tämän takia päivitetty. Harrasteilijan välineistö ei aina yllä parhaaseen mahdolliseen tulokseen, mutta tässä tapauksessa riittävään. Edellä mainittujen syiden vuoksi Muistojen ripari -video rakennettiin olemassa olevilla kuvauslaitteilla ja editointiohjelmissa.

6.1 Kuvausvälineistö

Videon onnistumisen ja mahdollistamisen kannalta valokuvausvälineistö oli keskeisessä osassa. Ilman kuvauslaitteita ei synny materiaalia, jota voisi muokatakaan. Leirillä lähes kaikki kuvaustilanteet olivat tilannekuvausta. Tällä tarkoitetaan sitä, että kuvattava tilanne saattoi tulla yllättäen eteen ja usein se oli nopeasti ohi. Tällaisissa tilanteissa materiaali tuli saada kerralla talteen, sillä kuvien ja videoiden herättämien muistojen oli tarkoitus olla aitoja kokemuksia aidoista tilanteista, ei lavastettuja kohtauksia. Tämä asetti kuvaajille monia haasteita, mutta loi kuviin ja videoihin oman tunnelmansa. Materiaalin ensisijainen tarkoitus ei siis ollut olla valokuvauksellisesti vain laadukkaita otoksia ilman, että ne herättäisivät katsojassa mitään tunteita. Materiaalin laatu oli tietenkin tärkeä osa tuotosta, mutta joissakin kohdin laadun edelle meni tilanne ja siinä otetun materiaalin herättämät muistot.

Kuvaamisessa käytössä oli kaksi kameraa. Lisäksi joitakin kuvia ja videoita otettiin käyttöön myös isosten ja leiriläisten kameroista. Kameroilla otettiin sekä kuvat että videot, eli käytössä ei ollut erikseen videokameraa. Käytössäni olevat kamerat olivat Canonin digijärjestelmäkamera PowerShot SX1 IS ja Canonin järjestelmäkamera EOS 600D sekä lisävarusteina EFS 18-55mm ja SP 70-300mm objektit. PowerShot SX1 IS on jo myynnistä poistunut malli, jossa on 10,0 megapikselin kenno ja 20x laajakulmazoom, joten sillä on helppo kuvata kaukaisiakin kohteita ja tallentaa nopeita kuvasarjoja. Kameralla saa täyden te-

räväpiirtotarkkuuden video-otoksia. EOS 600D on niin harrastelija- kuin ammattikuvaajienkin suosima kameramalli. Kameran tärkeitä ominaisuuksia on luokkansa johtava 18 megapikselin resoluutio sekä mahdollisuus kuvata Full HD EOS-videokuvausta. (Canon 2012.)

Kameroiden lisäksi tarvittiin muita tarvikkeita. Toinen kamera toimi pattereilla, toinen akulla, joten ladattavia pattereita oli käytössä viisi paria ja ladattavia akkuja kaksi. Latureita oli pattereille kaksi ja akulle yksi. Muistikortteja oli käytössä kolme, yksi 16GB:n ja kaksi 4GB:n. Lisäksi käytössä oli kamerajalusta sekä kannettava tietokone ja kaksi ulkoista kiintolevyä, joista toiselle kuvat siirrettiin päivän aikana yhden tai kaksi kertaa ja toiselle otettiin varmuuskopiot.

6.2 Editointiohjelmat

Editoinnissa oli käytössä kaksi ohjelmaa: Windows Movie Maker sekä Pinnacle Studio 14. Ohjelmilla liitetään kuvia ja videoita toisiinsa sekä voidaan lisätä ääntä, tekstiä ja haluttuja toimintoja rajoitetusti. Aloitin joitakin vuosia sitten videoitten teon mainitulla Windows:n ilmaisohjelmalla, mutta innostuin aiheesta kuitenkin niin, että halusin ostaa uuden ohjelman. Tietokoneohjelmia myyvässä liikkeessä valikoimaa oli, mutta ongelmaksi tuli ohjelmien kielivalikko. Suurin osa ohjelmista toimii englanniksi, vain harva suomeksi, joka oli edellytykseni ohjelmaa hankittaessa. Niinpä päädyin ostamaan Pinnacle Studio 14 -ohjelman, josta on myöhemmin tullut uusiakin versioita.

Windows Movie Maker on Microsoftin kehittämä ohjelmasovellus videoitten editointiin yksinkertaisella tavalla (Toggle 2012). Ohjelma on erittäin helppokäyttöinen, yksinkertainen ja ilmainen. Toimiakseen ohjelma vaatii Windows XP, Windows Vistan tai Windows 7 käyttöjärjestelmän. Ohjelma toimii suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Ohjelman ehdoton valtti on sen yksinkertaisuus. Ohjelman käyttö on myös nopeasti opittavissa. Lisäksi ohjelmalla saa aikaan viimeistellyn näköisiä videoita. Heikkouksina ovat editointimahdollisuuksien rajallisuus sekä ohjelman sopiminen ainoastaan harrastelijakäyttöön. (Maagit 2011.) Oh-

jelmaan voi liittää kuvia, videoita ja musiikkia sekä siirtymiä, tehosteita ja tekstiä ja näin muodostaa halutun tarinan.

Pinnacle Studio 14 on kattava videoeditointiohjelmisto. Ohjelmaan voi liittää kuvia ja videoita sekä muokata niitä ja näin voi luoda halutunlaisen tarina. Videoon on helppo lisätä myös musiikkia, siirtymiä, animaatioita ja tehosteita sekä tekstejä. Ohjelma toimii Windows 7, Vista sekä XP käyttöjärjestelmissä. (Pinnacle 2010.) Alun perin ohjelma oli suunnattu yksinomaan harrastelijoille, mutta siitä on kehittynyt myös ammattikäyttäjien ohjelma. Ohjelman valmistaja Pinnacle Systems on myös muiden kuvankäsittelyyn sekä musiikkieditointiin tarkoitettujen ohjelmistojen valmistaja. (Wikipedia 2011.) Toimiakseen sujuvasti ja jaksakseen pyörittää isojakin tiedostoja ohjelma tarvitsee tarpeeksi tehokkaan tietokoneen. Tavallinen kannettava tietokone ei tähän riitä, vaan käytössä on oltava tehokkaampi pöytätietokone.

Harrastelijalle Pinnacle Studio 14 on riittävä ohjelma videoiden editointia varten. Jos ja kun harrastustaan haluaa kehittää, olisi suositeltavaa hankkia ohjelman kehittyneempi, monipuolisempi versio tai toinen, kattavampi ohjelma. Kun ohjelmaan liitetään paljon isokokoisia videoita, sen toimintakyky heikkenee ja ohjelma saattaa videon teon aikana niin sanotusti kaatua eli sulkea itse itsensä. Siksi ohjelmaa käyttäessä onkin tärkeää muistaa jatkuva tallentamisesta huolehtiminen.

6.3 Musiikki

Musiikki liittyy lähes poikkeuksetta jollain tavalla jokaisen nuoren elämään. Musiikin avulla nuori voi muun muassa tietoisesti kiinnittyä omiin muistoihinsa ja tunteisiinsa. Rippikoulussakin musiikki kuuluu moniin eri tilanteisiin ja sen tehtävät ja tavoitteet vaihtelevat asiayhteyksien mukaan. Jumala on luomistyönsä yhteydessä luonut ainekset musiikkiin ja antanut ihmiselle musikaalisuuden lahjan. Musiikin avulla nuori voi kokea pyhyyttä, iloa ja Jumalan läsnäoloa. Rippikoulun aikana on luontevaa tutustua monipuolisesti hengellisen nuorisomusiikin tyylei-

hin ja huomata, että sama sisältö voi saada monia erilaisia toteutuksia. (Sariola 2001, 32–36.)

Videon yhtenä tavoitteena oli hengellinen ulottuvuus, jota tukemaan videon taustalle tarvittiin gospel-musiikkia. Halusin valita nimenomaan gospel-musiikin, joka sopii sanoman ja arvomaailmansa puolesta rippikoulun teemaan ja tukee myös rippikoulusuunnitelman mukaista musiikkikasvatusta rippikoulussa. Alkuperäinen ajatus oli käyttää suomalaisten gospelmuusikoiden julkaisemaa musiikkia videon taustalla, mutta lupamaksujen kalleus muuttivat suunnitelmaa. Huhtikuussa 2012 laitoin kavereideni keskuudessa sanaa kiertämään, toiveena saada käyttöni ihmisten omaa, julkaisematonta musiikkia. Toivelistalla oli sekä gospel- että instrumentaalimusiikki. Kevään mittaan sain joiltakin yksityishenkilöiltä heidän tekemäänsä musiikkia sekä muutamalta gospelbändiltä luvan käyttää heidän musiikkiaan ilmaiseksi.

Valmiin musiikin lisäksi videolle haluttiin saada leiriläisten itse tuottamaa musiikkia. Rippileirillä laulettiinkin paljon monissa eri tilanteissa nuorten hengellisiä lauluja, joita sitten äänitettiin ja käytettiin videon taustamusiikkeina. Nuorten veisuissa korostuu virsikirjan tapaan yhteisen laulamisen rukousluonne (Erkkilä, Tuovinen & Tuppurainen, 2003, 413). Lisäksi videolla on käytetty suomalaista gospelmusiikkia, josta on käytön mukaan maksettu lupamaksut.

6.3.1 Teosto

Teosto ry eli Säveltäjäin Tekijänoikeustoimisto on säveltäjien, sanoittajien, sovittajien ja musiikin kustantajien tekijänoikeusjärjestö. Teosto myy ja kehittää palveluita asiakkaiden musiikinkäytön tarpeisiin sekä kerää ja tilittää musiikin tekijöille ja kustantajille korvaukset heidän musiikkinsa tallentamisesta ja julkisesta esittämisestä. Teoston toiminta perustuu tekijänoikeuslakiin. (Teosto 2007.)

Teoksen käyttäminen, esimerkiksi kopiointi, julkinen esittäminen tai tallentaminen edellyttää teoksen tekijän lupaa. Teoksen käyttöluvalla on yleensä myös oma hintansa. (Teosto 2007.) Opinnäytetyössä Muistojen ripari Teostolta tarvit-

tiin tallennuslupahakemus, jonka hinta oli 65€ (Ulla Saari, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2012).

6.3.2 Gramex

Gramex ry on äänitteiden tuottajien ja esittävien taiteilijoiden tekijänoikeusyhdistys. Gramex on perustettu vuonna 1967 musiikkialan järjestöjen toimesta. Se valvoo ja edistää äänitteillä esiintyvien taitelijoiden ja äänitteiden tuottajien tekijänoikeuslaissa säädettyjä oikeuksia, kerää korvauksia ja edistää alan toimintaedellytyksiä. Äänitteellä tarkoitetaan mitä tahansa ääntä sisältävää tallennetta tai tiedostoa. Tekijänoikeusjärjestö ei itse päätä, millainen musiikin käyttö oikeuttaa korvaukseen, vaan se säädetään laissa. Gramex kerää korvauksia, kun cd-levyä tai muuta äänitemusiikkia esitetään julkisesti tai tallennetaan muuhun kuin yksityiskäyttöön. (Gramex ry i.a.)

Musiikin tallentamiseen tarvittiin lupa ja siitä maksettiin olemassa olevan taulukon mukainen korvaus (Gramex i.a.). Opinnäytetyöni Muistojen ripari tuli yhteisön sisäiseen käyttöön, jolloin musiikin tallentamisen korvaus oli 0,92€/sekunti. Korvauksiin lisättiin lisäksi sovellettavan verokannan mukainen arvonlisävero. Yhteisön sisäinen käyttö sisälsi valmiin videon esittämisen rippikoulunuorille sekä ohjaaville opettajille. Itse äänitetystä musiikista ei tarvinnut maksaa tallennusmaksua. (Heidi Wilska-Lehtonen, henkilökohtainen tiedonanto 1.2.2012.)

7 TYÖN TOTEUTUS

Käytännön toteutus työlle alkoi kirjallisella sopimuksella seurakunnan kanssa keväällä 2012. Sopimusten vahvistuttua alkoi videon järjestelmällisempi suunnittelu ja ideointi. Videon pohjaksi ja rungoksi valitsin monien pohdintojen jälkeen teeman, joka kertoo rippileirin yhdestä päivästä. Videon on kuvaus kuvitteellisesta leiripäivästä, joka etenee rippileirin normaalin päiväohjelman mukaisesti (liite 2) käsittäen materiaalia kaikilta päiviltä. Työn mahdollistamiseksi tarvittiin kuvausluvat kaikilta nuorilta, niin leiriläisiltä (liite 3) kuin isosilta (liite 4) sekä heidän vanhemmiltaan (liite 5). Kaikki antoivat onnekseni mielellään suostumuksen kuvien kuvaamiseen. Yksi leiriläinen ei halunnut, että hänestä kuvataan videoita. Keskustelin hänen kanssaan ja keskustelussa tarkentui, että hän saa mielellään näkyä videossa muiden kanssa, mutta ei halua olla yksin esillä.

Leirin alettua videoinnista kerrottiin uudelleen ja kameroiden läsnäolosta muistutettiin. Leirin isosten kanssa ehdittiin kokoontua nopeasti ennen leirin alkua ja heitä ohjeistettiin kuvaamisen kanssa. Ohjeet saattoi tiivistää seuraavasti: Kuvatkaa mahdollisimman paljon kuvia sekä videoita ja huolehtikaa, että ne ovat tarkkoja, jotta niitä voi käyttää.

7.1 Aineiston keruu

Videoon tarvittava materiaali kerättiin suunnitellusti rippileirillä 3–8.6.2012. Kuvien ja videoiden ottaminen sujui mutkattomasti koko leirin ajan. Leiriläiset totuivat nopeasti kameroihin, kun kuvaamisesta ja kameroiden läsnäolosta ei tehty suurta numeroa. Kamerat ja kuvaus olivat huomaamatta osa leiriarkea, näin nuoret pystyivät olemaan kameroiden edessä normaalisti eikä kuvaaminen häirinnyt kenenkään toimintaa. Pääosin kamerat olivat leirin yhteisissä tiloissa, eikä nuorten huoneissa käyty kuvaamassa muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

Leirin isokset olivat innokkaita kuvaamaan, toisinaan myös leiriläiset ja kameran muistikortit täyttyivät nopeasti päivien aikana. Oma roolini kuvaajana oli enem-

män varmistaja ja ohjeistaja kuin kuvaaja. Ohjeistin ja pyysin isosia kuvaamaan erilaisia hetkiä tai joissain tilanteissa huikkasin kameran kanssa heiluvaa isosta paikalle. Päivittäin tartuin myös itse kameraan ja kuvasin tarvittavia hetkiä videolle. Iltaisin tyhjensin muistikortit päivän kuvista, laitoin kameroiden patterit ja akut lataukseen seuraavaa päivää varten sekä otin aineistoista varmuuskopiot.

Leirin palautekyselyn yhteydessä leiriläisiltä kysyttiin toiveita leirivideota ajatellen. Toiveet olivat melko lyhytsanaisia ja hyvin samansuuntaisia toistensa kanssa. Toiveina esitettiin muun muassa, että video olisi pitkä ja huumorilla tehty, se ei sisältäisi noloja kohtia, mutta siitä löytyisi hauskimmat ja parhaimmat hetket. Lisäksi toivottiin, että kaikki näkyisivät tasapuolisesti ja video olisi mahdollista saada itselle. Muutamassa lapussa toivottiin myös erityisesti joitain tiettyjä kohtauksia leiriltä. Ensisilmäyksellä toiveet näyttivät helposti toteutettavilta. Syvemmin leiriläisten toiveita pohtiessa joutui pienelle paikalle. Leirillä oli 29 leiriläistä, joista jokaiselle muodostui leirillä omanlaiset muistot ja tärkeät hetket. Toiselle paras hetki saattoi olla ulkokisat, kun toiselle ne olivat leirin ikävin hetki. Toiveita ja videon kokonaisuutta punnitessa täytyi tarkkaan miettiä videon merkitystä yhdelle nuorelle sekä koko ryhmälle. Näillä toiveilla ja mietteillä alkoi videon editointi.

7.2 Editointi

Leirin ja kuvaamistyön jälkeen alkoi varsinainen työ, editointi. Editoinnilla tarkoitetaan tässä yhteydessä kuvien ja videoiden esikatselua ja valintaa sekä muokkausta ja leikkausta. Editointi käsittää lisäksi videokokonaisuuden valmistamista kuvien, videoiden, tekstien, musiikin ja erilaisten tehosteiden yhdistämisellä.

Leirillä kuvattiin kuudessa päivässä sekä konfirmaatiossa yhteensä 2644 tiedostoa, joista kuvia oli 1757 ja videoita 887. Kaikkien kuva- ja videotiedostojen yhteiskoko oli 102 Gt. Suurin osa otoksista oli ikävä kyllä turhia, tärähtäneitä tai muuten käyttökelvottomia. Tällaisia kuvia oli saattanut syntyä, kun yhdestä tilanteesta oli otettu useita kymmeniä kuvia. Karsinnan myötä hyviä ja mahdollisesti käytettäviä kuvia jäi kuitenkin vielä 293 ja erimittaisia videoita 355. Päätyminen

kyseisiin kuviin ja videoihin ei ollut pieni juttu, vaan kaikki kuvat ja videot oli katsottava läpi ja tehtävä valinnat. Kuvien ja videoiden katselemiseen käytin aikaa noin 10 tuntia. Katselemisen yhteydessä nimesin kaikki videot ja järjestin ne päivän tapahtumien mukaan. Videoiden nimeäminen helpotti myöhempiä työskentelyvaiheita, sillä etsiminen nimellä oli helpompaa kuin kameran antamalla numerosarjalla. Videoiden järjestäminen mahdollisti kokonaisuuden hallintaa, kun samassa paikassa oli kaikki samanlaisista tilanteista otetut videot eri päiviltä. Kuvat järjestin kahteen kansioon, joista toiseen tuli käytettävät ja toiseen kuvat, joita videossa ei käytetä. Lopullinen valinta käytettävistä kuvista ja videoista muodostui varsinaisen videonteon ohella.

Suuret kuva- ja videomäärät takasivat sen, että leiripäivän lähes jokaisesta hetkestä löytyi erilaisia otoksia. Ensimmäisessä karsinnassa kuvista jätettiin pois epätarkat ja turhat kuvat. Karsimisen jälkeen kuvat olivat käyttökelpoisia sellaisenaan eikä yhdellekään lopullisessa videossa nähtävälle kuvalle ole tehty minikäänlaista käsittelyä. Videot ja niissä näkyvät hetket ovat myös kaikki aitoja kuvaustilanteita leiriltä. Videoita ei kuvien tapaan ole muokattu, mutta niitä on jouduttu rajaamaan ja leikkaamaan haluttuja otoksia, jotta kokonaisvideon kesto saatiin pysymään hallinnassa.

Suunnitelman tavoin editoinnissa pyrin huomiomaan leirin suhteellisen samana pysyvän päivärungon, jonka pohjalta videon juoni on rakennettu. Juoni seuraa leirin päiväkulkua, mutta videopätkät ovat leirin eri päiviltä. Tällä taattiin se, että mahdollisimman moni erilainen hetki leiriltä päätyi videolle ja mahdollisimman monen nuoren kasvot saatiin näkymään videossa. Editoinnin yksi ehdottomasti haastavin kohta oli kaikkien näkymisen varmistaminen videolla. Pidin listaa leiriläisistä ja siitä, miten he näkyvät kuvissa ja videoissa. Tosiasia on se, että toiset näkyvät videolla useammin kuin toiset. Kyseessä ei kuitenkaan ole toisten leiriläisten suosiminen tai toisten syrjään jättäminen, vaan käytössä oleva materiaali ja se, miten kukin on yhteisissä hetkissä sattunut olemaan mukana tai miten hetkestä kuvattu video on onnistunut. Tärkeintä on kuitenkin se, että jokainen leiriläinen näkyy videolla edes vähän.

Kuvien ja videoiden editoinnin lisäksi suuren osan työstä toi tekstien luominen, musiikkien valinta ja editointi sekä leikkeiden kohdalle ja väliin asetetut tehosteet. Videoiden ja kuvien väliin luotiin tekstejä rytmittämään videota ja ohjaamaan videon kulkua pohjana olevan päivärytmin mukaisesti. Jokaisen kuvan, videon ja tekstikohdan alkuun ja loppuun asetettiin siirtymätehoste, jolloin kuvien vaihtuminen on sulavaa ja hallittua. Joihinkin videoihin jouduttiin asettamaan tehosteeksi zoomaus-ominaisuus, jolloin kaikista videoista saatiin koko näytön kokoisia ja näin videosta yhtenäisen näköinen.

Video kokoaminen vei kokonaisuudessaan aikaa noin 85 tuntia. Tämä sisälsi kuvien ja videoiden katselemisen sekä valitsemisen, editoinnin ja lopputalennukset.

7.3 Haasteet ja ongelmat

Opinnäytetyön tekemisen aikana ilmeni monenlaisia ongelmia ja päänvaivaa aiheutui niin teknisistä kuin sisällöllisistä ongelmista ja kysymyksistä. Leirillä kuvattiin sitä mitä tapahtui ja ihmisiä ketkä milloinkin olivat paikalla. Osa nuorista vietti kaiken vapaa-aikansa yhteisissä tiloissa oleillen ja pelaten, kun toisia ei huoneen ulkopuolella usein nähty. Tämä aiheutti ongelmia myös kuvissa ja videoissa. Samat nuoret pyörivät eri videoissa ja tilanteissa, jolloin myös todennäköisyys päästä videolle oli moninkertainen. Hetkissä, joissa kaikki nuoret olivat yhtä aikaa paikalla, osa nuorista sijoittui siten, ettei heitä näkynyt kuvassa ja siten todennäköisyys päästä videolle oli jälleen pienempi. Kuvia ja videoita valitessa piti monta kertaa punnita eri videoiden välillä. Toisinaan saattoi olla tilanne, jossa vaihtoehtona oli kaksi videota. Toisessa videossa oli nuori, joka esiintyi jo muutenkin videolla, mutta kuva oli erittäin tarkka ja hyvin kuvattu. Vaihtoehtona toinen video, jossa oli vähän videolla näkyvä nuori, mutta kuvanlaatu kamerasta tai kuvaajasta johtuen huono. Tällaisten videoiden kohdalla joutui tarkkaan punnitsemaan sitä, mikä todella on tärkeää videon kokonaisuuden, mutta myös yhden nuoren kannalta.

Isosia oli leirillä paljon ja he kuvasivat materiaalia leiriläisistä innokkaasti. Toisinaan innokkuus meni huolellisuuden edelle. Monissa kohdissa kameran kuva tärisee tai heiluu niin, ettei katsoja pysy kuvan perässä. Toisaalta oli videoita, joissa oli kuvattu hauskaa tapahtumaa, mutta kuvan asetelmaa ei ollut ajateltu ja näin oli saatettu kuvata edessä seisovan selkää, joka peitti varsinaisen tapahtuman.

Kuvaajien lisäksi pientä harmia aiheuttivat kuvausvälineistö. Käytössä oli kaksi erilaista ja -tasoista kameraa. Pienempi ja vanhempi kamera oli helppo kuljettaa mukana ja sillä oli näppärä ottaa videoita. Videoista tuli tarkennukseltaan tarkkoja, mutta pienen tiedostokokonsa vuoksi ei kovin hyvälaatuisia. Isolla kameralla otettiin puolestaan loistavalaatuisia kuvia ja videoita, mutta tarkennus ei onnistunut kaikilta, jolloin videot saattoivat olla sumeita ja näin ollen turhia. Kameran tiedostot olivat lisäksi todella suuria, joka vei paljon muistikortin tilaa. Kuvasi kummalla kameralla tahansa, tarkkana sai olla, jotta videoista sai käyttökelpoisia ja aina tätä ei kuvauksen jälkeen tiennyt. Lopputulos nähtiin vasta tietokoneelta katsottaessa.

Isompia ongelmia tuli eteen melko pian leirin jälkeen. Leirin kuvia selatessa halusin katsoa viimeisenä iltana otettua ryhmäkuvaa. Kuva ei kuitenkaan ollut siellä, missä sen olisi pitänyt olla, eikä etsimisenkään jälkeen löytynyt tietokoneelta. Samalla huomasin, että myös tärkeät isosryhmäkuvat olivat poissa. Kuvia yritettiin etsiä tietokoneen ja bittiavaruuden uumenista, mutta niitä ei löytynyt. Surullisinta oli, että näiden kuvien ottamiseen oli käytetty vain yhtä kameraa, eikä kenelläkään ollut toisia versioita kuvista. Myöhemmin kerrottuani tilanteesta veljelleni, hän lupasi katsoa mitä asialle voisi tehdä. Yllättäen hän löysi tilanteeseen sopivan ohjelman Internetistä ja latsi ohjelman joka pystyi skannaamaan kameran muistikortilla olleet kuvat takaisin. Ohjelman lataaminen maksoi 33€, mutta oli kaiken sen arvoista. Kuvien takaisin saamisen jälkeen otin niistä monta eri varmuuskopiota.

Päivää ennen videon esittämistä ohjaaville opettajille videon säilytyspaikka, ulkoinen kiintolevy hajosi. En saanut kiintolevyä käynnistymään ja näin ollen myöskään videota näkyviin. Videon varmuuskopio oli äitini tietokoneella, jolla

videota tein ja sellaisessa muodossa, ettei sen lähettäminen esimerkiksi sähköpostilla tullut kysymykseen. Mieheni purki kiintolevyn ja havaitsi ainoaksi mahdolliseksi ratkaisuksi toisen samanlaisen kiintolevyn saamisen käyttöön, jolloin tarvittavia osia olisi saatu varaosiksi. Samanlaisia kiintolevyjä oli perheellämme, mutta ne olivat usean sadan kilometrin päässä. Illalla muistimme kuitenkin kaverin, joka osti aikoinaan samanlaisen kiintolevyn. Soitimme hänelle ja saimme hänen kiintolevynsä lainaan. Näin saimme tarvittavat osat ja videon tietokoneelle talteen esitystä varten, eikä hetkeäkään liian aikaisin.

Videon kasaamisessa suurinta ongelmaa aiheutti kaiken halutun mahduttaminen videon 24 minuutin keston. Toisinaan oli tilanteita, joissa mahdollista materiaalia oli yli 30 minuuttia, kun videolle tilanteet piti tiivistää kahteen minuuttiin. Tämä aiheutti suurta karsimista, joka teki sen, että myös hauskoja ja haluttuja videokohtauksia joutui jättämään lopullisesta videosta pois. Kaikkea materiaalia miltei viikon mittaiselta leiriltä ei ollut mahdollista saada näkyviin, jotta videon pituus pysyisi katsojalle mielekkäänä.

7.4 Työn esittely ja palaute

Leirivideo valmistui kaksi viikkoa ennen videon virallista esittämistä leiriläisille. Kutsuin kesällä rippileirillä olleet isokset katsomaan videon ja antamaan oman arvionsa sekä viime hetken muutosehdotuksia. Isokset katsoivat videon ja olivat tyytyväisiä näkemäänsä materiaaliin. Toivotulla tavalla video herätti eloon monia muistoja rippileiriltä ja videon jälkeen muistelimmekin yhdessä leirillä koettuja hetkiä. Isokset eivät ehdottaneet videoon mitään muutoksia, joten tämän jälkeen video tallennettiin lopulliseen muotoon.

Rippileiriläisille video esitettiin suunnitellusti Jatiksella lokakuussa 2012. Jatkis oli kaikille vapaaehtoinen, mutta 16 leiriläistä ja 10 isosta tulivat viikonloppuleirille. Rippileirillä leiriläisiä oli 29 ja isosia 13. Nuoret odottivat videon näkemistä innokkaasti ja moneen kertaan kysyivät koska saavat nähdä sen. Innostuksen lisäksi nuoret jännittivät hieman videon katsomista ja moni sanoikin pelkäävänsä, että joutuu nolatuksi. Ennen videon katsomista muistutin nuoria siitä, ettei

ketään ole ollut tarkoitus nolata videolla ja tästä oli puhuttu jo rippileirin aikana. Halusin myös muistuttaa ettei kaikkea leirillä kuvattua millään saanut mahtumaan videolle, joten siellä on vain lyhyitä kuvauksia leiripäivän eri tilanteista. Lisäksi keskustelimme siitä, etteivät kaikki näy yhtä paljon videolla, mutta jokainen voi löytää itsensä videolta.

Videon katselemisen aikana nuoret elivät vahvasti mukana kuvatuissa hetkissä. He kommentoivat sattuneita hetkiä, nauroivat hauskoille sattumuksille ja etsivät itseään innokkaasti kuvista ja videoista. Unohtuneet leirihetket palasivat elävästi katsojien mieleen, kun he näkivät tilanteet aivan kuin ulkopuolisen silmin samalla eläen tapahtunutta uudelleen. Toisaalta erityisesti tytöt katsoivat itseään kriittisesti ja kommentoivat omaa ulkonäköään ja -muotoaan. Tämä laantui kuitenkin videon edetessä ja itsensä kriittisen katsomisen sijaan nuoret alkoivat nähdä myös itsensä lisäksi muita sekä kuvattuja tapahtumia.

Videon loputtua nuoret taputtivat pitkään. Kysyttäessä palauttiko video leirin muistot mieleen, vastaus oli innokkaan myönteinen. Kiitin kaikkia siitä, että he antoivat kuvata itseään leirillä ja siten mahdollistivat videon syntymisen. Varsinaisen videopalaute kerättiin pian videon katsomisen jälkeen ja siihen vastasivat sekä isokset että leiriläiset. Palaute kerättiin nimettömänä, jotta jokaisella oli mahdollisuus kertoa todellinen mielipiteensä joutumatta pelkäämään, että annettu palaute vaikuttaisi mihinkään. Rakensin palautelomakkeen (liite 6) samalla pohjalla, jolla rippikoululaisilta oli kerätty palautetta rippileiristä kesän leirin jälkeen. Palautelomakkeen loppuun valitsin lisäksi asteikon, jossa videon eri osaluueita saattoi arvioida ympyröimällä sopivimman vaihtoehdon. Näin sain kattavampaa tietoa videon rakenteesta, editoinnista ja kokonaisuudesta.

Palautelomake alkoi kysymyksellä odotuksista videon suhteen. Eniten nuoret odottivat videolta hauskoja hetkiä ja sitä, että saisivat paljon muistoja. Tämä oli yhtenäinen linja läpi kaikkien palautteiden niin isosten kuin leiriläisten keskuudessa. Toisessa kysymyksessä jatkettiin lausetta ”mielestäni video kuvasi leiriämme...” Vastaajista suurin osa kirjoitti videon kuvanneen leiriä hyvin tai todella hyvin. Lisäksi vastauksissa oli seuraavanlaisia kommentteja:

Mielestäni video kuvasi leiriämme...

- Todella hyvin ja tunnelma välittyi mahtavasti!
- Täydellisesti.
- Todella yksityiskohtaisesti ja hyvin.
- Hyvin ja monipuolisesti, vaikka paljon oli jätetty pois, ns. raapastu pintaa.

Kolmannessa kysymyksessä jatkettiin lausetta ”olin iloinen...” Suurimmassa osassa palautteita iloittiin siitä, ettei videossa ollut nolaavaa materiaalia. Lisäksi iloittiin seuraavanlaisista asioista:

Olin iloinen...

- Siitä, että juuri oikeat jutut näytettiin videossa ja tunnelma oli hieno.
- Siitä, että sain muistoni riparista vain vahvemmaksi.
- Kuinka Mirkku sai kaipaamaan riparia enemmän.
- Siitä, että se toi leirin mieleen, eikä ketään kuitenkaan nolattu siinä.
- Kun videossa ei ollut vain joitakin tiettyjä henkilöitä vaan mahd. moni oli päässyt siihen.

Neljännessä kohdassa kysyttiin sitä, mikä yllätti videossa. Vastauksissa oli nähtävissä selkeä jako isosten ja leiriläisten kesken. Isosten vastausten mukaan heitä ei ollut yllättänyt juuri mikään. Ainoastaan yksi kirjoitti yllättyneensä videon koskettavuudesta. Leiriläiset puolestaan iloitsemisen lisäksi yllättyivät siitä, ettei heitä oltu videossa nolattu. Lisäksi video oli yllättänyt seuraavilla tavoilla:

Yllätyin...

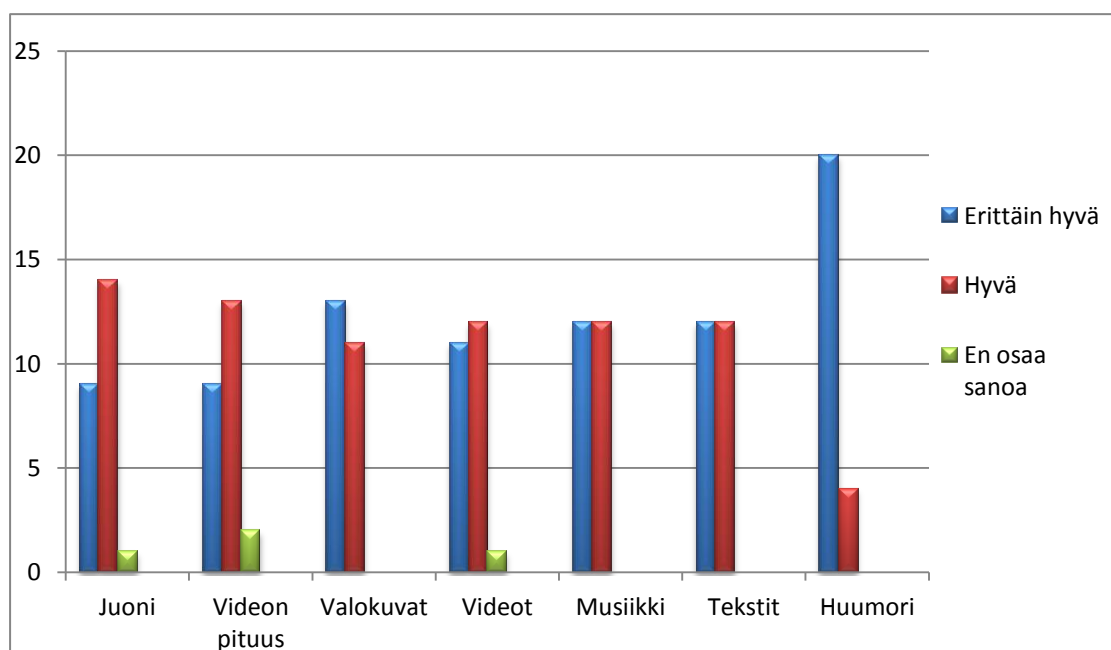
- Että video kuvasi niin hyvin mitä ripari pitää sisällään.
- Koska videossa oli sisällä kaikki huiput jutut.
- Että olin kuvissa niin paljon.
- Että joitain hetkiä oli kuvattu ilman, että huomasin.
- Siitä, että Mirkku oli kasannut paljon ihan mahtavaa matskua.

Viides kohta kysyi toiveita; ”Olisin toivonut...” Suurimmassa osassa palautelomakkeista tämän kysymyksen kohdalla oli viiva. Muutama oli kuitenkin esittänyt toiveita, joissa esitettiin että videon olisi pitänyt olla pidempi. Hauskoja juttuja

toivottiin lisää, sekä jotain yksittäistä videopätkää. Lisäksi toivottiin kohtausta il-tahartaudesta.

Viimeinen jatkettava lause oli ”en pitänyt...” Ilokseni sain huomata, että jokai- sessa paperissa oli tämän kysymyksen kohdalla viiva. Tämä kertoo siitä, että olin onnistunut valitsemaan itseni ja myös nuorten mielestä videolle kohtia, jotka olivat hyviä eivätkä nolanneet tai loukanneet ketään. Toisaalta se kertoo myös siitä, että omista kommenteistaan huolimatta nuoret olivat varmasti sisimmäs- sään onnellisia siitä, että näkyivät videossa ja saavat videon kautta elävemmän muiston rippileiristään.

Palautelomake jakautui kahteen osaan ja toisessa osassa arvioitavana oli vide- on juoni, pituus, valokuvat, videot, musiikki, tekstit ja huumori. Arviointivaihtoehto- ina olivat erittäin hyvä, hyvä, en osaa sanoa, huono ja erittäin huono. Nuoret saivat ympyröidä sopivimman vaihtoehdon kuvaamaan arviotaan. Pääosin vas- taukset jakoutuivat erittäin hyvän ja hyvän kesken. Yhtään huonoa tai erittäin huonoa vastausta ei palautteissa ollut. Vastaukset jakoutuivat kunkin osa- alueen kesken kuvion osoittamalla tavalla.

KUVIO 1: Nuorten arvio leirivideon osa-alueista.

Palautelomakkeen lopussa nuoret saivat vielä kirjoittaa vapaan sanan. Puolet papereista oli tältä kohden tyhjiä, mutta loppuissa oli kiitosta leirivideosta ja vielä lisää toiveita:

- Mahtava video, muistot heräsi henkiin!
- Tuli ikävä ja leiri olis saanu olla pidempi.
- Video on ihana muisto leiristä!
- Kiitos mahtavasta videosta ja suuresta työstä, jonka sen eteen olet tehnyt!
- Mahtava video, kiitos Mirkku paljon!
- Video oli mahtava ja hauska ja toi paljon muistoja mieleen.

Kokonaisuudessaan saatu palaute oli todella positiivista ja kannustavaa. Nuoret ottivat videon hyvin vastaan ja se oli selvästi heille merkityksellinen. Videon tavoitteiden tavoin leirimuistot heräsivät eloon ja pysyvät mielessä vahvempina. Lisäksi nuorella on aina halutessaan mahdollisuus palata leirin tunnelmaan katsomalla video uudelleen kotona. Vielä ei voi sanoa videon vaikutusta nuorten hengelliseen elämään tai heidän tulemiseensa seurakuntaan. Jotakin vaikutusta videolla varmasti oli, sillä Jatkiksella alkoi ilmoittautuminen uuteen isoskoulutukseen, jonne ilmoittautui seurakunnan historian suurin ryhmä.

8 MUISTOJEN RIPARIN JÄLKEEN

Opinnäytetyöprosessin ensimmäisissä vaiheissa ajatukseni oli tehdä jotain, josta on hyötyä ja jolla on merkitystä. Työn ollessa valmis on helppo huokaista tyytyväisenä ja todeta saaneensa aikaan hyödyllistä ja merkityksellistä materiaalia. Muistojen ripari -video saatiin kuvattua ja editoitua suunnitelmien mukaan ja näin rippileirillä olleet nuoret saivat vahvistusta rippileirikokemuksilleen ja -muistoilleen.

Laatiessamme sopimusta ja suunnitelmaa videon toteuttamisesta yhteistyöhön kanssa, tarkoituksena oli, että olen leirillä ainoastaan kuvaajana. Myöhemmin suunnitelmiin tuli muutoksia, jonka jälkeen minusta tulikin leirin työntekijä, joka muutti monia asioita opinnäytetyöni kannalta. Muutos mahdollisti minun kokoaikaisen paikallaolon leirillä ja syvemmän tutustumisen kaikkiin leirillä oleviin. Tämä oli hyvin tärkeä asia videota koostaessa, kun olin elänyt leiriläisten kanssa kaikki samat hetket. Toisaalta leirin työntekijänä vastuulla oli paljon tehtäviä, joten pelkälle kuvaamiselle ei paljon jäänyt aikaa. Tällaisessa tilanteessa oli tärkeää, että seurakunnan leiritoiminta ja leirillä mukana olevat isokset olivat minulle ennestään tuttuja. Uusien tapojen ja käytäntöjen opetteluun ei mennyt aikaa ja minun oli helpompi siirtää kuvaustehtävää isosten hoidettavaksi, jotka mielellään sitä hoitivat. Ennestään tuntemattomien isosten kanssa tällainen tilanne ei olisi ehkä onnistunut niin luontevasti.

Kuvaamisen mahdollistaminen leirillä vaati nuorilta paljon ennakkoluulottomuutta ja rohkeutta. Nykynuoret ovat tottuneita kuvaajia ja olemaan kuvattavana, mutta kuitenkin kaikki eivät koe sitä mieluisana tai halua esiintyä. Kirjallisten lupien lisäksi kuvaaminen leirillä vaati erityistä herkkyyttä ja tilannetajua. Leirillä pyrittiin kuvaamaan jokaista päivän hetkeä, mutta joitain tilanteita tai hetkiä oli, joihin kamera ei sopinut. Leiriläisille tärkeäksi hetkeksi muodostui iltahartaus sekä sen jälkeen pidetty vapaaehtoinen rukoushetki. Tilanne oli kuitenkin luonteeltaan sellainen, jonne kuvaus tai kuvattavana oleminen ei sopinut, joten näitä hetkiä ei kuvattu. Monet hengelliset ja syvälliset keskustelut käytiin juuri näissä

hetkissä, mutta toivottavasti video voi muulla tavalla muistuttaa samoista asioista ilman kuvattua hetkeä.

Leirivideota kuvattaessa rippileirin pituudella on merkityksensä. Ensimmäisinä leiripäivinä leiriläiset totuttelevat leirielämään ja tutustuvat toisiinsa. Tutustuminen vie erityisesti aikaa silloin, jos leiriläiset eivät tunne toisiaan entuudestaan. Yhteishenki ei synny itsestään ja sen luominen vie oman aikansa. Leiri, jolla opinnäytetyö toteutettiin, oli verrattain lyhyt. On vaikea arvioida, miten leirin pidentäminen olisi vaikuttanut leirivideoon. Ajattelen kuitenkin, että sillä olisi ollut muutakin vaikutusta kuin materiaalmäärän lisääntyminen. Ehkä kaikki nuoret olisivat paremmin tulleet mukaan vapaa-ajan toimintaan ja näin kaikkien näkyminen leirivideossa olisi ollut varmempaa.

Videon editointivaiheessa katsoin videoita ja kuvia monia kertoja. Videon virheillemme ja epäkohdille sokeutui helposti, kun näki ne monta kertaa. Tästä johtuen pyysin muutamaa leirin isosta käymään katsomassa videota jo sen tekovaiheessa. Näytin heille kulloinkin valmiina olevia pätkiä ja he antoivat ehdotuksiinsa ja kommenttejaan videota varten. Saatujen kommenttien myötä oli helpompi jatkaa videon tekemistä ja saada siitä yhtenäinen kokonaisuus, joka oli mieluisa mahdollisimman monelle.

Nuoriso- ja rippikoulutyössä kuvaaminen ja median käyttö mahdollistavat monia uusia ulottuvuuksia ja toimintamalleja. Työntekijän ei tarvitse olla ammattilainen ohjelmien ja teknisten laitteiden kanssa voidakseen käyttää niitä työssään. Usein nuoret osaavat itse käyttää laitteita ja ovat halukkaita oppimaan ja opettamaan. Perusasiat on kuitenkin hyvä myös työntekijän hallita. Nuorten saadessa tehdä ja kokeilla itse, toimintaan syttyy motivaatio.

Leirivideon toteuttaminen tällaisena suurena projektina vei aikaa noin 85 tuntia. Käytännön työelämässä näin mittaville projekteille ei useinkaan ole aikaa. Halutessaan toteuttaa tämän kaltaista projektia, on syytä miettiä toteutustapaa. Olisiko tässä mahdollisuus hyödyntää nuorilta löytyvää osaamista? Ehkä joku leirilä olevista isosista on kokenut videoiden tekijä ja olisi halukas koostamaan leiritä videon. Antaessa videon koostamisvastuun jollekulle muulle, työntekijän on

oltava kuitenkin videon tekoprosessissa mukana alusta loppuun. Alussa on hyvä käydä läpi yhteiset pelisäännöt ja luvat kuvien, videoiden sekä musiikkien käytöstä. Työn eri vaiheissa on hyvä nähdä projektin etenemistä ja ohjata sitä tarvittavaan suuntaan kohti hyvää lopputulosta. Leirin saattaminen videokoosteeksi leirillä ei ole välttämätöntä kuvata kaikkia tilanteita, kuten työssäni tehtiin. Vähemmän materiaalia, vähemmän työtä. Toisaalta suurempi materiaaliotanta mahdollistaa erilaisia toteuttamismahdollisuuksia. Kun videon on tehnyt kerran samoja elementtejä, kuten tekstejä ja musiikkeja, voi käyttää uudelleen ja näin seuraaviin projekteihin käytetty aika pienenee. Vanha sanonta ”harjoitus tekee mestarin” pätee myös videon teossa. Mitä enemmän videoita on tehnyt, sitä nopeammin ja luontevammin se onnistuu.

Leirivideon tarkoitus oli tukea nuorten hyviä rippileirimuistoja ja kannustaa nuoria seurakuntayhteyteen. Jatkotutkimuksena olisi mielenkiintoista opinnäytetyössä esiintyneen Niemelän tutkimuksen tavoin kartoittaa viiden tai kymmenen vuoden kuluttua nuorten rippileirimuistoja ja videon vaikutuksia. Pitkällä tähtäimellä olisi nähtävissä se, mikä vaikutus muistoilla ja niiden vahvistamisella todellisuudessa on ja onko video onnistunut muistojen tukemisessa ja seurakuntayhteyteen kasvamisessa.

Videosta saamani palaute oli todella rohkaisevaa ja palkitsevaa. Videota itsessään ei voi käyttää muualla kuin kyseisen leirin kanssa. Nuorisotyössä kuvia, videoita ja mediaa ylipäättänsä voi kuitenkin käyttää monissa pienemmissä projekteissa. Ei vaadita monien tuntien työtä, hienoja ohjelmia tai kovinkaan erikoisia laitteita. Työntekijän on tärkeä hallita perusteet, mutta eniten oppii käytännön työn kautta. Mahdollisuudet ovat monet iltahartauksissa, itsetunnon vahvistamisen apukeinoina, opetuksissa ja toiminnan esittelyssä. Työntekijän on hyvä opetella hyödyntämään eri mahdollisuuksia ja rohkeasti kokeilla erilaisia toimintatapoja osana työtä. Itseäni työstä saatu palaute rohkaisi käyttämään jatkossa enemmän median tuomia mahdollisuuksia seurakunnan nuorisotyössä. Palautetta antaneen nuoren sanoin: Näitä jatkossakin!

Opinnäytetyöni lopuksi haluan esittää kiitokset Isojoen seurakunnalle ja erityisesti leirillä mukana olleille leiriläisille, isosille ja työntekijöille. Kiitos rohkeudes-

tanne laittaa itsenne likoon kameroiden edessä. Ilman teitä ei olisi videon materiaaliakaan. Lisäksi haluan kiittää kaikkia musiikin tekijöitä, jotka antoivat musiikkinsa ilmaiseksi opinnäytetyöni käyttöön. Kiitos!

LÄHTEET

- Aalto, Mikko 2000. Ryppäästä ryhmäksi. Turvallisen ryhmän rakentaminen. Tampere: My Generation Oy.
- Autio, Sari & Rislakki, Elina 2011. Mediaatio. Helsinki: LK-kirjat.
- Canon 2012 a. Canon PowerShot SX1 IS. Viitattu 18.3.2012.
http://www.canon.fi/For_Home/Product_Finder/Cameras/Digital_Camera/PowerShot/PowerShot_SX1_IS/ .
- Canon 2012 b. Canon EOS 600D. Viitattu 18.3.2012.
http://www.canon.fi/For_Home/Product_Finder/Cameras/Digital_SLR/EOS_600D/.
- Draaisma, Douwe 2011. Muistikirja. Ensimmäisistä muistoista unohtamisen usvaan. Jyväskylä: Atena.
- Gramex ry i.a. a. Tekijänoikeusjärjestö Gramex. Tietoa Gramexista. Viitattu 24.2.2012 http://www.gramex.fi/fi/tietoa_gramexista
- Gramex ry i.a. b. Tekijänoikeusjärjestö Gramex. Äänitteiden tallentaminen AV-tuotantoihin. Viitattu 24.2.2012
http://www.gramex.fi/fi/musiikin_kayttajat/sahkoinen_media_ja_av_tuotanto/tallentaminen_av_tuotantoihin/kopiointihinnasto_kuvatallenne_ja_multimedia.
- Hengellinen elämä verkossa i.a. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Viitattu 21.10.2012
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content26433F>.
- Holohan i.a. Smells like nostalgia: Why do scents bring back memories. Viitattu 24.10.2012
http://bodyodd.nbcnews.com/_news/2012/07/18/12817415-smells-like-nostalgia-why-do-scents-bring-back-memories?lite.
- Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön missio, visio ja strategia 2010. Hyväksytty kirkkohallituksen täysistunnossa 20.4.2004. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2004:3. Helsinki: Kirkkohallitus / Kasvatus ja nuorisotyö.

- Kakko, Kaisa 15.4.2012. Miksi muistat paremmin huonoja muistoja kuin hyviä?
Viitattu 24.10.2012
<http://www.tohtori.fi/?page=1341824&id=3677341>.
- Kirkkojärjestys (1055/1993). Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Viitattu 13.9.2012
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content344521>.
- Korhonen, Piia 2010. Median asettamia haasteita pienten lasten hyvinvoinnille. Teoksessa Marjo Meriranta (toim.) Mediakasvatuksen käsikirja. UNIPress, 9–32.
- Lapuan hiippakunnan tuomiokapituli. Rovastikunnat ja seurakunnat 2012. Viitattu 20.2.2012.
<http://www.lapuanhiippakunta.fi/index.php?p=rovastikunnat>.
- Maagit 2011. Windows Movie Maker. Viitattu 18.3.2012.
<http://www.ilmaisohjelmat.fi/windows-movie-maker#esittely>.
- Matikainen, Janne 2008. Verkko kasvattajana - Mitä aikuisen tulisi tietää ja ajatella verkosta? Helsinki: Palmenia
- Niemelä, Kati 2007. Rippikoulusta aikuisuuteen. Pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Jyväskylä : Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 99.
- Niemistö, Raimo 2004. Aikuinen nuorten ryhmän ohjaajana. Teoksessa Heli Aaltonen, Lassi Pruuki & Pekka Saarinen. Rippikoulun käsikirja. Jyväskylä: Kirjapaja, 69–101.
- Nummenmaa, Lauri 2010. Tunteiden psykologia. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Nurmi, Jari-Erik 2000. Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja noidankehiä. Teoksessa Paula Lyytinen, Mikko Korhokangas & Heikki Lyytinen (toim.) Näkökulmia kehityspsykologiaan – kehitys kontekstissa. 1–4. painos. Porvoo: WSOY, 256–274.
- Nurmi, Jari-Erik; Ahonen, Timo; Lyytinen, Heikki; Lyytinen, Paula; Pulkkinen, Lea & Ruoppila, Isto 2006. Ihmisen psykologinen kehitys. Helsinki: WSOY Oppimateriaalit Oy.
- Pinnacle 2010. Make great movies easily. Viitattu 18.3.2012.
<http://www.pinnaclesys.com/PublicSite/uk/Products/Consumer+Products/Home+Video/Studio+Family/Studio+HD+14.htm>.

- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Suomen Piipliaseura.
- Rippikoulusuunnitelma, elämä – usko – rukous 2001. Porvoo: Suomen ev. lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2001:10.
- Räsänen, Antti 2004. Usko itsenäistyvän nuoren elämässä. Teoksessa Heli Aaltonen, Lassi Pruuki & Pekka Saarinen. Rippikoulun käsikirja. Jyväskylä: Kirjapaja, 103–128.
- Saari, Ulla 2012. Asiakasvastaava, Teosto ry. Henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2012 sähköposti. Tuloste tekijän hallussa.
- Sakasti.evl.fi – kirkon palvelijoille a. Keskushallinto – Suomen ev.lut. kirkko 2012. Rippikoulu. Viitattu 20.2.2012.
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content297FFC>
- Sakasti.evl.fi – kirkon palvelijoille b. Keskushallinto – Suomen ev.lut. kirkko 2012. Lapsi ja nuorisotyö. Viitattu 21.2.2012
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content3F24FC>.
- Sariola, Yrjö 2003. Kirkkomusiikki ja musiikin teologia. Soiva sana. Teoksessa Lasse Erkkilä, Ulla Tuovinen & Erkki Tuppurainen. Kirkkomusiikin käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 13–36.
- Seurakunnan työntekijä. Henkilökohtainen tiedonanto 15.6.2012.
- Sosiaalisen median suuntaviivat i.a. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Suomen suuntaviivoja. Viitattu 21.10.2012
<http://some.kirkonsuuntaviivat.fi/>.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2012 a. Mikä on rippikoulu? Viitattu 21.2.2012
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/0564A2B4BF1DA258C2257027002969F7?OpenDocument&lang=FI>.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. b. Aamenesta öylättiin. Isonen. Viitattu 9.10.2012 <http://www.evl2.fi/sanasto/index.php/Isonen>.
- Teosto a. Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto ry. Mikä Teosto on? Viitattu 23.2.2012 http://www.teosto.fi/fi/mika_teosto_on.html.
- Teosto b. Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto ry. Toiminnan perustana tekijänoikeudet. Viitattu 23.2.2012.
<http://www.teosto.fi/fi/tekijano..ikeus.html>.

Toggle 2012. Windows Live Movie Maker. Viitattu 18.3.2012. <http://windows-movie-maker.finnish.toggle.com/>.

Vakkuri, Kai 2004. Näin parannat muistiasi. Muistamisen motiivit, tekniikat ja kirjallisuudet nobelistit. Vantaa: BSV Kirja.

Vakkuri, Kai 2007. Sinäkin voit parantaa muistiasi. Muistamisen motiivit, tekniikat ja kirjallisuuden nobelistit. Jyväskylä: Yrityskirjat Oy.

Wikipedia 2011. Pinnacle Studio. Viitattu 18.3.2012.
http://fi.wikipedia.org/wiki/Pinnacle_Studio.

Wilska-Lehtonen Heidi 2012. Asiakas- ja sopimusneuvottelija, Gramex ry. Henkilökohtainen tiedonanto 1.2.2012 puhelinkeskustelu.

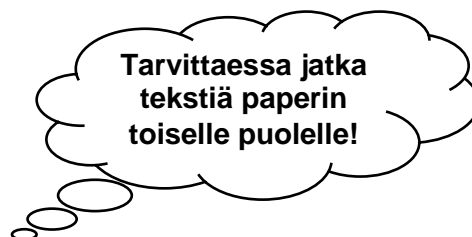
LIITE 1 Kysely rippileirikokemuksista

MUISTOJEN RIPARI

Olen...

Tyttö

Poika

Vastaa seuraaviin kysymyksiin omien rippileirikokemustesi pohjalta.

1. Mitä ajattelit rippileiristä ennen leiriä?

---

2. Mitkä asiat tai tilanteet ovat jääneet päällimmäiseksi mieleen leiriltä? Miksi?

---

3. Koitko leirillä jotain, joka on jäänyt kielteisenä mieleesi? Mitä?

---

4. Muuttuiko suhteesi uskonasioihin rippileirin aikana? Miten?

---

5. Mitä vaikutusta luulet rippileirillä olleen tai olevan elämääsi?

---

6. Haluan myös kertoa...

Voitko omien kokemustesi pohjalta suositella rippikoulua muille?

Kyllä

En

Miksi suosittelisit / et suosittelisi?

LIITE 2 Rippileirin päiväohjelma

RIPPILEIRIN PÄIVÄOHJELMA

Rippileirin päiväohjelma on kuvaus rippileirin keskiverto päivästä. Jokainen päivä oli ohjelmaltaan hieman erilainen, johtuen esimerkiksi diakoniaradasta tai vierailupäivän erityisohjelmasta.

8.00 Herätys

8.20 Lipunnosto

8.30 Aamupala

9.00 Aamujumalanpalvelus

10.00 Oppitunti

11.00 Oppitunti

11.45 Ulkoilu

12.30 Ruoka

13.15 Oppitunti

14.15 Oppitunti

15.00 Kahvi

16.00 Ryhmätunti

17.00 Ruoka

17.30 Sauna I

18.30 Sauna II

19.30 Iltahjelma

20.50 Lipunlasku

21.00 Iltapala

21.30 Iltatoimet

22.00 Iltahartaus ja vapaaehtoinen rukoushetki

23.00 Hiljaisuus

LIITE 3 Valokuvien käyttö lupa, leiriläinen

Hei leiriläinen,

opiskelen Kauniaisten Diakonia-ammattikorkeakoulussa Sosionomi & kirkon nuorisotyönohjaajaksi. Valmistun joulukuussa 2012. Päättötyöni on produktio, jonka tarkoituksena on tuottaa ”Muistojen Ripari”- leirivideo. Videon ideana on kuvata rippileirilläsi materiaalia, sekä kuvia, että videoita ja tehdä tästä sinulle muistoksi leirivideo. Leirivideo on noin 20 minuuttia kestävä kooste rippileiristä.

Voidakseni toteuttaa päättötyöni, tarvitsen sinulta ja vanhemmiltasi kirjallisen luvan kuvien ja videoiden käyttämiseen työssäni.

Valmis video tulee ainoastaan leirillä olleiden leiriläisten, isosten ja vetäjien nähtäväksi sekä opinnäytetyötäni ohjaavan opettajan. Työni mahdollistamiseksi toivon sinun antavan käyttöluvan koskien sinusta otettuja kuvia ja videoita.

Kiitos!

Yhteistyöterveisin
Mirjami Varpelaine

VALOKUVIEN KÄYTTÖLUPA

Etu- ja sukunimi: _____

Annan luvan käyttää minusta leirillä otettuja kuvia ja videoita seuraavasti:

- Valokuvia**, joissa esiinnyn, **saa käyttää** leirivideossa.
- Videoita**, joissa esiinnyn, **saa käyttää** leirivideossa.
- Valokuvia**, joissa esiinnyn, **ei saa käyttää** leirivideossa.
- Videoita**, joissa esiinnyn, **ei saa käyttää** leirivideossa.

Allekirjoittamalla tämän paperin sitoudun lisäksi olemaan jakamatta videota tai sen osia Internetissä tai missään muualla.

Lisätietoja:

Päiväys ja allekirjoitus:

LIITE 4 Valokuvien käyttö lupa, rippikoululaisen vanhempi

Hei rippikoululaisen vanhempi,

opiskelen Kauniaisten Diakonia-ammattikorkeakoulussa Sosionomi & kirkon nuorisotyönohjaajaksi. Valmistun joulukuussa 2012. Päättötyöni on produktio, jonka tarkoituksena on tuottaa ”Muistojen Ripari”- leirivideo. Videon ideana on kuvata kesän 2012 rippileirillä materiaalia, sekä kuvia, että videoita ja tehdä tästä leiriläisille muistoksi leirivideo. Leirivideo on noin 20 minuuttia kestävä kooste rippileiristä.

Voidakseni toteuttaa päättötyöni, tarvitsen sekä nuorilta että vanhemmilta kirjallisen luvan kuvien ja videoiden käyttämiseen työssäni.

Valmis video tulee ainoastaan leirillä olleiden leiriläisten, isosten ja vetäjien nähtäväksi sekä opinnäytetyötäni ohjaavan opettajan. Työni mahdollistamiseksi toivon sinun antavan käyttöluvan koskien nuorestasi otettuja kuvia ja videoita.

Kiitos!

Yhteistyöterveisin

Mirjami Varpelaine

VALOKUVIEN KÄYTTÖLUPA

Nuoren nimi: _____

Annan luvan käyttää nuorestani leirillä otettuja kuvia ja videoita seuraavasti:

- Valokuvia**, joissa nuoreni esiintyy, **saa käyttää** leirivideossa.
- Videoita**, joissa nuoreni esiintyy, **saa käyttää** leirivideossa.
- Valokuvia**, joissa nuoreni esiintyy, **ei saa käyttää** leirivideossa.
- Videoita**, joissa nuoreni esiintyy, **ei saa käyttää** leirivideossa.

Allekirjoittamalla tämän paperin sitoudun lisäksi olemaan jakamatta videota tai sen osia Internetissä tai missään muualla.

Lisätietoja:

Päiväys ja allekirjoitus:

LIITE 5 Valokuvien käyttö lupa, isonen/työntekijä

Hei leirin isonen/työntekijä,

opiskelen Kauniaisten Diakonia-ammattikorkeakoulussa Sosionomi & kirkon nuorisotyönohjaajaksi. Valmistun joulukuussa 2012. Päättötyöni on produktio, jonka tarkoituksena on tuottaa ”Muistojen Ripari”- leirivideo. Videon ideana on kuvata rippileirillä materiaalia, sekä kuvia, että videoita ja tehdä tästä leiriläisille & isosille muistoksi leirivideo. Leirivideo on noin 20 minuuttia kestävä kooste rippileiristä.

Voidakseni toteuttaa päättötyöni, tarvitsen sinulta kirjallisen luvan kuvien ja videoiden käyttämiseen työssäni.

Valmis video tulee ainoastaan leirillä olleiden leiriläisten, isosten ja vetäjien nähtäväksi sekä opinnäytetyötäni ohjaavan opettajan. Työni mahdollistamiseksi toivon sinun antavan käyttöluvan koskien sinusta otettuja kuvia ja videoita.

Kiitos!

Yhteistyöterveisin

Mirjami Varpelaine

VALOKUVIEN KÄYTTÖLUPA

Etu- ja sukunimi: _____

Annan luvan käyttää minusta leirillä otettuja kuvia ja videoita seuraavasti:

- Valokuvia**, joissa esiinnyn, **saa käyttää** leirivideossa.
- Videoita**, joissa esiinnyn, **saa käyttää** leirivideossa.
- Valokuvia**, joissa esiinnyn, **ei saa** käyttää leirivideossa.
- Videoita**, joissa esiinnyn, **ei saa** käyttää leirivideossa.

Allekirjoittamalla tämän paperin sitoudun lisäksi olemaan jakamatta videota tai sen osia Internetissä tai missään muualla.

Lisätietoja:

Päiväys ja allekirjoitus:

LIITE 6 Palaute leirivideosta

PALAU TE MUISTOJEN RIPARI -LEIRIVIDEOSTA

Olen... leiriläinen isonen

Jatka seuraavia lauseita:

Odotin riparivideoita...

Mielestäni video kuvasi leiriämme...

Olin iloinen...

Yllätyin...

Olisin toivonut...

En pitänyt...

Arvioi videon eri osa-alueita seuraavalla asteikolla. Ympyröi sopivin vaihtoehto.

	Erittäin hyvä	Hyvä	En osaa sanoa	Huono	Erittäin huono
Juoni	1	2	3	4	5
Videon pituus	1	2	3	4	5
Valokuvat	1	2	3	4	5
Videot	1	2	3	4	5
Musiikki	1	2	3	4	5
Tekstit	1	2	3	4	5
Huumori	1	2	3	4	5

Vapaa sana:

KIITOS PALAUTTEESTASI!